

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

10 juni 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

THEMADEBAT MOBILITEIT – MEDEDELING VOORZITTER

DECREET HERVORMING HOGER ONDERWIJS KINESITHERAPIE EN REVALIDATIEWETENSCHAPPEN – STEMMING

DECREET BIJSTAND AAN PERSONEN IN BESTAANSONZEKERE TOESTAND DOOR OORLOGSOMSTANDIGHEDEN, REPRESSIE EN EPURATIE – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 47

Woensdag 10 juni 1998
Middagvergadering

Bericht van verhindering	1
Themadebat over mobiliteit	
Mededeling van de voorzitter	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de timing en de inhoud van het sociaal begeleidingsplan voor de inwoners van Doel	1
Actuele vraag van de heer Arnold Van Aperen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het verbod op de bezetting van openbaar domein door groentekramen, frietkramen en dergelijke	3
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen van De Lijn met betrekking tot een eventuele privatisering van de MIVB	3
Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de minister-president met betrekking tot een eventuele versoepeling van de stedenbouwwetgeving	
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aangekondigde versoepeling op het vlak van ruimtelijke ordening, in het bijzonder op het provinciale niveau	4
Actuele vraag van de heer Emiel Verrijken tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de afloop van de overnamestrijd om de Generale Bank en de gevolgen van de zogenaamde gifpil voor de werkgelegenheid in Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering tegenover de afloop van de overnamestrijd om de Generale Bank en de gevolgen ervan voor de relatie Vlaanderen-Nederland	7
Actuele vraag van de heer Jaak Gabriels tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het afleggen van persverklaringen door de minister-president vooraleer de bevoegde minister zelf een beslissing had genomen of het Parlement was ingelicht	10
Actuele vraag van mevrouw Mia De Schampelaere tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de controle op het Vlaams informatie- en voorlichtingsbeleid door de federale controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen	11
Actuele vraag van de heer Tuur Van Wallendael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de beslissing van de VRT tot reorganisatie van Radio 2	12
Actuele vraag van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het besluit van 7 april 1998 betreffende de afbakening van woonvernieuwings- en woningbouwgebieden en de gevolgen ervan voor de premies en toelagen van het Vlaams Gewest	14

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de procedure voor de samenstelling van de Raad van Cultuur en de verschillende deelraden	15
Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over maatregelen voor de vermindering van dioxine-uitstoot door Sidmar Gent	16
Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het verbod door de RVA aan de PWA's opgelegd om mee te werken aan het Vlaamse tewerkstellingsconvenant met de lokale actoren	17
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de afspraken tussen de Vlaamse regering en de sociale partners om de werkloosheid bij niet-Europese vreemdelingen terug te dringen	18
Ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesitherapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap – 1018 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	19
Voorstel van decreet van de heer Herman Suykerbuyk c.s. houdende vaststelling van de voorwaarden voor getroffen en van repressie en epuratie, en voor oorlogsslachtoffers om in aanmerking te komen voor een financiële tegemoetkoming – 298 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 9 Hoofdelijke stemming Spreker : de heer Francis Vermeiren	21
Met redenen omklede motie van de heren Johan Malcorps en Herman Lauwers tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Johan Malcorps en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn – 1053 (1997-1998) – Nr. 1 Verdaging van de stemming Spreker : de heer Johan Malcorps	23
Met redenen omklede motie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Jan Penris tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Johan Malcorps en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn – 1056 (1997-1998) – Nr. 1 Verdaging van de stemming	24
Met redenen omklede motie van de heer Georges Cardoen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbusche en de heren Herman De Loor en Marcel Logist tot besluit van de op 20 mei 1998 door de heer Georges Cardoen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de groeiende nood aan een gedifferentieerd stads- en plattelandsbeleid – 1059 (1997-1998) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming Spreker : de heer Georges Cardoen	24

Met redenen omklede motie van de heer Ward Beysen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heren Jacques Timmermans, Leonard Quintelier en Patrick Lachaert tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de problematiek van de zonevreemde voetbalterreinen

– 1060 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

Sprekers : de heren Ward Beysen en Ludo Sannen

26

Met redenen omklede motie van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan

– 1068 (1997-1998) – Nr. 1

Met redenen omklede motie van de heren Filip Dewinter, Wilfried Aers en Felix Strackx tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan

– 1069 (1997-1998) – Nr. 1

Met redenen omklede motie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Kathy Lindekens tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan

– 1070 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemmingen

Sprekers : mevrouw Ria Van Den Heuvel, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heren Filip Dewinter en Herman Lauwers

28

Met redenen omklede motie van de heren Ludo Sannen en Marino Keulen, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Nelly Maes en de heer Peter Vanvelthoven tot besluit van de op 28 mei 1998 door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de realisatie van een transnationale Limburgse universiteit

– 1072 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

35

Met redenen omklede motie van de heren Jacques Laverge, Jean-Marie Bogaert, Chris Vandenbroeke en Jos Stassen tot besluit van de op 28 mei 1998 door de heer Jacques Laverge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de streekplatformen en streekcharters

– 1074 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

37

<p>Met redenen omklede motie van de heer Didier Ramoudt tot besluit van de op 2 juni 1998 door de heer Didier Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de schadevergoeding voor de slachtoffers van de vliegcrash van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende – 1080 (1997-1998) – Nr. 1</p>	38
<p>Hoofdelijke stemming</p> <p>Sprekers : de heren Didier Ramoudt, Gilbert Vanleenhove, Jacky Maes, Paul Van Grembergen, Herman De Reuse en Stefaan Platteau en minister-president Luc Van den Brande</p>	
<p>Motie van orde</p>	41
<p>Persoonlijk feit</p> <p>Spreker : de heer Didier Ramoudt</p>	
<p>Met redenen omklede motie van de heer Didier Ramoudt tot besluit van de op 2 juni 1998 door de heer Didier Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de schadevergoeding voor de slachtoffers van de vliegcrash van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende – 1080 (1997-1998) – Nr. 1</p>	41
<p>Hoofdelijke stemming (Voortzetting)</p>	
<p>Regeling van de werkzaamheden</p>	42

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.18 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Jan Béghin, Ward Beysen, Jean-Marie Bogaert, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Jozef Browaeyns, Leo Cannaeys, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Etienne De Groot, Karel De Gucht, Leo Delcroix, Herman De Loor, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schampheleere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Vera Dua, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Leo Goovaerts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindkens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Lydia Maximus, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Gerda Raskin, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleeckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van

Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaerenbergh, Peter Vanvelthoven, Roeland Van Wallegem, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Aenny De Maght-Aelbrecht : gezondheidsredenen.

THEMADEBAT over mobiliteit**Mededeling van de voorzitter**

De voorzitter : Dames en heren, ingevolge de beslissing van de plenaire vergadering van woensdag 13 mei 1998 heeft de commissie voor Mobiliteit op 3 juni 1998 bij geheime stemming de heer Bruno Tobback verkozen tot voorzitter en de heren Michel Doomst en Ward Beysen tot verslaggever.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 78)

Actuele vraag van de heer Jos De Meyer tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de timing en de inhoud van het sociaal begeleidingsplan voor de inwoners van Doel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Meyer tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de timing en de inhoud van het sociaal begeleidingsplan voor de inwoners van Doel.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in

De Meyer

haar beslissing van 20 januari 1998 heeft de Vlaamse regering zeer duidelijk gesteld dat ze vóór de aanvang van de werken en uiterlijk 1 juni 1998, een beslissing zou nemen met betrekking tot het sociaal begeleidingsplan voor de mensen van Doel. Ik heb er steeds op aangedrongen dat de Vlaamse regering deze beslissing snel en op een duidelijke wijze zou nemen.

Dienaangaande wens ik een drievoudige zorg te verwoorden. Ten eerste vrees ik dat de regering pas een beslissing zal nemen tijdens het zomerreces, zodat het parlement hier geen discussie over zal kunnen voeren. Op de tweede plaats maak ik me zorgen over het voldoende aantal waarborgen om de mensen van Doel, zoals omschreven in de regeringsbeslissing, zich in een vergelijkbare situatie te laten herhuisvesten. Een derde zorg is gebaseerd op de informatie die ik heb gekregen. Daaruit blijkt dat sommigen eraan denken een deel van deze factuur aan het Waasland te presenteren.

Mijn vraag is tegelijkertijd een duidelijke waarschuwing aan het adres van de Vlaamse regering. Graag had ik van de minister vernomen wanneer de Vlaamse regering nu eindelijk zal beslissen en welke zekerheden en waarborgen zij voor de mensen van Doel aan deze beslissing zal koppelen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de heer De Meyer zegt zeer terecht dat de regering zich in haar beslissing van 20 januari 1998 akkoord heeft verklaard om uiterlijk 1 juni 1998 een voorstel te doen inzake begeleiding. De begeleidingsgroep heeft op 29 mei 1998 een voorstel geformuleerd.

Ik benadruk dat het opmaken van een dergelijk begeleidingsplan geen sinecure is. We beschikken immers niet over precedenten waarnaar we kunnen terugrijpen of waaraan we ons kunnen spiegelen. Bovendien zijn hier heel wat instellingen en diensten – en dus heel wat gesprekspartners – bij betrokken. Het sluitstuk van een dergelijk plan houdt ook in dat het gewestplan gedeeltelijk in herziening moet worden gesteld. Deze vrij complexe opdracht leidde tot een eerste syntheseverslag op 29 mei 1998.

Tegen 5 juni 1998, de datum van de volgende vergadering, konden de reacties worden ingeleverd. Deze worden nu verwerkt en aan de hand van die

resultaten moet het mogelijk zijn om op relatief korte termijn een voorstel aan de regering voor te leggen. Ik heb het voornemen om de interkabinettenwerkgroep zo snel mogelijk op te starten, zodat een ontwerp tekst op papier kan worden gezet.

Op uw vraag naar een menswaardige aanpak van deze problematiek kan ik antwoorden dat we alles in het werk zullen stellen om een gegarandeerd evenwaardig woningvoorstel te formuleren. Met gegarandeerd bedoel ik dat er via een kavel of via woningen een echt aanbod moet zijn. Met evenwaardig wil ik zeggen dat er een woonfunctie moet zijn met een gelijke waarde als die van de onteigening. Dit zijn belangrijke zaken die ons moeten leiden bij de beoordeling van het huiswerk van de werkgroep.

Wat uw vraag over de factuur betreft, vermeldt de beslissing van de regering van 20 januari 1998 dat ook de lokale autoriteiten een inspanning moeten leveren. Het overleg daarover is evenwel nog niet afgerond.

Om te besluiten benadruk ik dat we alles in het werk zullen stellen om een menselijk, correct en evenwaardig voorstel te formuleren aan de betrokkenen, en dit geldt zeker voor de onteigeningsproblematiek. We zullen deze inspanning zo snel mogelijk leveren. We voorzien eveneens in de gedeeltelijke inderzieningstelling van het gewestplan. We zullen het voorstel over enkele weken indienen, zodat het nog voor het reces kan worden besproken.

De voorzitter : De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer : Mijnheer de minister, ik ga akkoord met de aangehaalde principes, behalve met de mogelijkheid dat een deel van de factuur door Beveren moet worden betaald. Ik kan me niet verzoenen met dit idee. Hierover werd immers niets vastgelegd in het besluit van 20 januari.

Collega's, ik wil u er nogmaals aan herinneren dat de haven op 20 januari de zekerheid kreeg om het Deurganckdok te realiseren. Vandaag beschikken de mensen van Doel echter nog niet over zekerheden of waarborgen. Mijnheer de minister, u zult het me niet kwalijk nemen dat ik u blijf interpelleren en vragen blijf stellen zolang deze zekerheden uitblijven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Arnold Van Aperen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het verbod op de bezetting van openbaar domein door groentekramen, frietkramen en dergelijke

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Aperen tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het verbod op de bezetting van openbaar domein door groentekramen, frietkramen en dergelijke.

De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Arnold Van Aperen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op maandag 8 juni hebben verschillende mensen een brief ontvangen over de plaatsing van frietkramen, groentekramen en dergelijke. In de brief werd de uitbaters in heel Vlaanderen opgelegd om alles op te ruimen tegen 1 juli. Bepaalde uitbaters die over een bouwvergunning beschikken en cijns betalen, halen hun enig inkomen uit een kraam. Ik kan niet geloven dat een sociaalvoelende minister heeft beslist dat de uitbaters drie weken tijd krijgen om hun stek te verlaten. Zelfstandigen die geen ander inkomen hebben, worden door het verbod naar het OCMW gejaagd. Dit kan toch niet de bedoeling zijn ?

Mijnheer de minister, waarom werd deze brief geschreven ? Waarom moeten deze mensen weg ? Wat zijn de bedoelingen van de brief ? Is dit een beleidswending ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Van Aperen voor deze vraag. Ook ik heb via de pers vernomen dat een aantal brieven werden gestuurd aan uitbaters van een friet-, fruit- of ander kraam langs de openbare weg en op het openbaar domein. Ik zeg u formeel dat ik hierover geen nieuwe beslissing heb genomen.

Het is wel juist dat dergelijke uitbatingen moeten worden vermeden langs drukke gewestwegen op een openbaar domein omwille van de veiligheid bij het parkeren en tijdens het op- en afrijden van het terrein. Op privé-terrein langs openbare wegen blijft het mogelijk om deze kramen uit te baten. Er kan dan wel een bouwvergunning nodig zijn en de juiste procedures moeten worden gevolgd.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat ik hiermee een verhaaltje dat ik hier en daar heb gelezen, tot de reële proporties heb herleid.

De voorzitter : De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Arnold Van Aperen : Mijnheer de minister, ten eerste dank ik u voor uw antwoord. In de brieven staat : 'de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening'. Dat bent u toch ? De kramen worden niet meer toegeestaan vanaf 1 januari 1998. Ik heb daar vragen bij en hoop en wens duidelijkheid te krijgen.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Ik wil nogmaals onderstrepen dat deze oplossing in bepaalde gevallen zowel voor de uitbater als voor de gebruiker veiliger is.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen van De Lijn met betrekking tot een eventuele privatisering van de MIVB

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de plannen van De Lijn met betrekking tot een eventuele privatisering van de MIVB.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, gisteren en eergisteren stond in verschillende Franstalige kranten dat administrateur-generaal Phlypo van de SRWT, de Waalse openbare vervoersmaatschappij, zich als het ware kandidaat stelt om bij een eventuele privatisering de exploitatie van de lijnen van de MIVB, de Brusselse openbare vervoersmaatschappij, over te nemen. Gezien de specifieke situatie van Brussel hangen daar politieke aspecten aan vast. Heeft de Vlaamse vervoersmaatschappij

Van Nieuwenhuysen

zich al gebogen over een eventuele overname van de lijnen van de Brusselse vervoersmaatschappij ?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Ik zou deze vraag in vier stappen willen beantwoorden. Ten eerste wens ik me niet uit te spreken over de intenties van de MIVB bij een privatisering. De vragen daaromtrent moeten aan minister Hasquin worden gesteld. Ten tweede heb ik ook over de organisatie van het openbaar vervoer in het Waals Gewest en de intenties van de SRWT om in een andere regio te participeren in het openbaar vervoer weinig te vertellen. Daarvoor moet u bij minister Lebrun terecht. Ten derde hebben deze voormiddag Brussel en Vlaanderen een overeenkomst afgesloten over openbaar vervoer en mobiliteit. We willen betere afspraken maken om tot betere resultaten te komen. Het moet mogelijk zijn bepaalde lijnen en de exploitatie ervan uit te wisselen. Het doel is deze lijnen efficiënter te maken en de Vlamingen die dagelijks naar Brussel komen, een beter openbaar vervoer aan te bieden. Ten vierde heeft De Lijn het monopolie op de organisatie van het openbaar vervoer in Vlaanderen. Bovendien heeft De Lijn zeker geen intenties om met privé-partners in andere exploitatievormen te treden. Ik wijs er wel op dat de Vlaamse Vervoermaatschappij zelf bepaalde opdrachten aan derden uitbesteedt. Men kan zich dus afvragen of het wel opportuun is dat men tegelijk opdrachten uitbesteedt en in een ander gewest tracht te participeren.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik geef toe dat de zaak nu niet aan de orde is. Toch moet men rekening houden met de uitspraak van de administrateur-generaal van de SRWT. Ik zou de optie om in de toekomst met de Vlaamse Vervoermaatschappij in Brussel minstens samen te werken en mee voor de exploitatie van de MIVB te zorgen, niet opzij schuiven. Ik hoop dat de mogelijkheid wordt opengelaten en dat men indien nodig deze vraag zou bestuderen. Er zijn politieke aspecten aan verbonden die eigen zijn aan Brussel.

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns : Bij onze afspraak met Brussel wordt uiteraard de mogelijkheid gecreëerd om voor het openbaar vervoer de regelingen te verbeteren tussen de Vlaamse Vervoermaatschappij en de MIVB. Dit staat los van eventuele Brusselse intenties om de eigen maatschappij te privatiseren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Johan Sauwens tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de minister-president met betrekking tot een eventuele versoepeling van de stedenbouwwetgeving

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aangekondigde versoepeling op het vlak van ruimtelijke ordening, in het bijzonder op het provinciale niveau

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Sauwens tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de verklaring van de minister-president met betrekking tot een eventuele versoepeling van de stedenbouwwetgeving en van de heer Doomst tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de aangekondigde versoepeling op het vlak van ruimtelijke ordening, in het bijzonder op het provinciale niveau.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, aangezien minister Baldewijns bevoegd is voor deze materie, richt ik mijn vraag over een aantal verklaringen van de minister-president tot hem.

Zoals duidelijk blijkt uit onze houding in de commissie en tijdens de plenaire vergaderingen, ondersteunt onze fractie een krachtig beleid voor ruimtelijke ordening. Met vele anderen in Vlaanderen,

Sauwens

waaronder de minister-president, stellen we echter vast dat de implementatie van die doelstellingen leidt tot onbillijke toestanden die rechtsonzekerheid tot stand brengen. Men kan dit gedeeltelijk verklaren door de verkrampde reactie van een deel van de administratie.

Daarenboven hebben onze bestemmingsplannen, onder meer de gewestplannen uit de jaren zeventig en begin jaren tachtig, onvoldoende de toenmalige toestand weergegeven. Vanuit een planologische visie werd een ideëel gecreëerd waarbij onvoldoende rekening werd gehouden met de eigenlijke situatie. Deze toestand werd 20 à 25 jaar later onvoldoende geactualiseerd. In de interviews pleitte de minister-president voor een versoepeling. Hij zei dat ze 'binnen de regering zijn overeengekomen om de reglementering en wetgeving en zeker de toepassing ervan voor de ruimtelijke ordening te versoepelen. We wensen de gemeenten daar een belangrijke rol in te geven'. In dat verband werd zelfs een oproep tot hen gericht. Dit alles staat echter haaks op een aantal omzendbrieven en acties vanuit het bestuur van Stedenbouw en Ruimtelijke Ordening, die na een aantal jaren plots een vrij stringente toepassing vragen.

Mijnheer de minister, klopt het dat men binnen de regering een soepele benadering voorstaat en een aantal anomalieën wenst weg te werken? Zal men daarbij de gemeenten een belangrijke verantwoordelijkheid geven? Doet u samen een oproep aan de gemeenten om de bestaande reglementering soepeler toe te passen, of juist niet?

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : In tegenstelling met mijn voorganger ben ik niet vervuld van weemoed en treurnis over omzendbrieven uit het verleden, maar wel van blijdschap en hoop voor de toekomst. Ik wil me tot de vader van het huishouden richten, maar ook tot de bevoegde minister. Samen hebben we een trendbreuk in de ruimtelijke ordening gerealiseerd. We stellen echter ook vast dat bepaalde gemeenten kreunen onder het gewicht van die snelle verandering. Het een en het ander moet worden rechtgezet met dure en tijdrovende studies. Daardoor zitten vele lokale besturen met de handen in het haar.

Het is niet zo dat we de bijbel van het Structuurplan Vlaanderen afzweren, integendeel. Wel stellen we vast dat bepaalde gemeentebesturen immobilisme aan de dag leggen. In afwachting van de tot-

standkoming van gemeentelijke structuurplannen hebben ze problemen met zonevremde woningen, bedrijven en sportvelden. De Vlaamse regering heeft de deur wat op een kier gezet. We zijn daar blij mee. We onthouden vooral dat men heeft gezegd dat men het BPA als nuttig instrument ten volle zal hanteren. Men zal de ambtenaren nog meer verantwoordelijkheid geven en men zal het beleid nog wat dichter bij de gemeentebesturen – en dus bij de mensen – brengen.

Met dat laatste zijn we als Christelijke Volkspartij erg blij. Vooral het feit dat dit beleid meer op het provinciale niveau – dus dichter bij de gemeenten – zal worden gebracht is een heuglijke zaak. Mijn vragen luiden daarbij : wie zal bepalen welke dossiers dat bestuursniveau zal kunnen behandelen? Wanneer zullen de richtlijnen ter uitvoering van deze intentie worden uitgevaardigd?

De voorzitter : Minister Baldewijns heeft het woord.

Minister Eddy Baldewijns (*Op de tribune*) : Het is wellicht gepast om dit onderwerp in teamverband aan te pakken. We hebben daarom binnen de regering het antwoord op deze vragen verdeeld. Ik zal vooral antwoorden op de vragen van de heer Sauwens. De minister-president, die de kapitein van de ploeg is, zal vooral antwoorden op de vragen van de heer Doomst.

Ik wil vooreerst de heer Sauwens en zijn fractie danken voor hun steun aan een correct maar krachtig handhavingsbeleid. Bij alle verklaringen uit het recente verleden gaat men ervan uit dat de grote principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen niet ter discussie staan. Evenmin kan men uit die verklaringen afleiden dat men pleit voor de regularisatie van gelijk welke stedenbouwkundige inbreuk. In dat verband moet ik opmerken dat de titels van de artikelen niet altijd de lading dekken.

Moeilijke situaties, zoals het probleem van de weekendverblijven, proberen we op een realistische wijze aan te pakken. Daarbij wordt rekening gehouden met de omgevingsfactoren en met de plannen van aanleg. Zo werd bij de problemen in Zemst en Zedelgem rekening gehouden met de menselijke aspecten en met de planologische context. We zijn er op een niet-dogmatische wijze tewerkgegaan.

Onze no-nonsenseaanpak kan worden uitgebreid tot de afspraken over de aanpak van bijzondere toestanden, zoals de accommodaties en de terrei-

Baldewijns

nen voor de sport- en jeugdwerking, gocartcircuits en dergelijke. Onze aanpak moet rekening houden met datgene wat er aan de basis en binnen de gemeentebesturen leeft. Vanzelfsprekend moet er in de toekomst enige souplesse in de wetgeving worden ingebouwd, zeker voor wat de procedures betreft.

Ik hoop dat we het ontwerp van decreet over de stedenbouw kortelings kunnen voorleggen aan de regering. In dit ontwerp zal de rol van de gemeenten en steden duidelijk tot uiting komen.

Ik denk dat we hebben aangetoond dat voor de algemene aanpak een soepele werking mogelijk is. Ik denk aan de kleine werken waar we de vergunning, het advies van de gemachtigde ambtenaar en de inbreng van de architect wensen te versoepelen. Ik blijf hier vragende partij voor, en daarom heb ik onze administratie gevraagd om concrete voorstellen om deze versoepeling voor kleine werken te verruimen. Daarmee zullen we het ruimtelijk kader in Vlaanderen niet schaden.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, minister Baldewijns noemt mij kapitein, maar dat wil niet zeggen dat de andere ministers galeislaven zijn. We moeten roeien met de riemen die we hebben.

De heer Paul Van Grembergen : Sommige galeislaven worden overboord gegooid.

Minister-president Luc Van den Brande : Velen worden dan echter op een ander schip gesignaleerd.

We hebben eens bekeken wat de vragen en de zorgen zijn, en welke aangelegenheden ingaan tegen de rechtszekerheid en de billijkheid. Een ruimtelijk ordeningsbeleid moet de principes respecteren. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geldt als referentiekader, daar kan geen discussie over zijn. Na de jaren zestig en zeventig wilden we een globale visie op de ruimtelijke ordening hanteren. Het is goed dat de invulling van de provinciale en gemeentelijke structuurplannen onze visie daarop weergeeft.

De uitgangspunten zijn rechtszekerheid en billijkheid. We stellen dan ook vast dat een en ander

moet worden aangepast en verbeterd. We kunnen de wereld niet gedurende een jaar of drie stilleggen, en pas opnieuw voortgaan na de invulling van de ruimtelijke structuurplannen. Dat is onze houding ook niet.

Vorige week hebben we afgesproken dat we meer ruimte willen geven aan de gemeentelijke verantwoordelijkheid. Gemeentebestuurders zijn niet dommer dan centrale bestuurders, integendeel. We moeten ervan uitgaan dat de gemeentelijke democratische bestuurders goed weten wat in hun gemeente mogelijk is met het ruimtelijk structuurplan als referentie.

Het probleem van de zonevreemde bedrijven is reëel. Ik verwijs ook naar de collectieve sport- en gemeenschapsstructuren. We moeten hier een oplossing voor zoeken. De BPA's vormen hierbij geen theoretisch maar een uitvoeringsinstrument. Niet alles moet centraal worden beslist. De uitgangspunten hierbij blijven steeds de rechtszekerheid en billijkheid.

Een aantal procedures moeten inderdaad worden versneld. Er zijn een aantal bottlenecks, die verschillen van provincie tot provincie en van streek tot streek. We werken daaraan. Er is ook het probleem van de hernieuw- en vernieuwbouw. Minister Baldewijns had het al over het probleem van de kleine werken.

Ik herhaal dat de verschillende problemen moeten worden opgelost vanuit de rechtszekerheid en billijkheid in het algemeen kader van het ruimtelijk structuurplan.

We willen de provincies meer verantwoordelijkheid geven om essentiële problemen op te lossen. Terecht wordt soms gezegd dat we een te centralistisch beleid voeren. We willen dat verhelpen. Er kan natuurlijk geen sprake zijn van een algemene regularisatie. We kunnen de ogen niet sluiten voor misdrijven of hangende strafrechtelijke procedures.

We willen onze doelstellingen realiseren via het ontwerp over de ruimtelijke ordening. We zullen wel een aantal omzendbrieven en richtlijnen moeten aanpassen.

De voorzitter : De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens : Ik wil minister Baldewijns nog een bijkomende vraag stellen. U kunt niet blijven wachten op het gemeentelijk structuurplan, omdat de problemen veel te groot zijn. U reikt wel het sectoraal BPA aan.

Sauwens

Het is positief dat men niet langer elk geval afzonderlijk bekijkt. Dat leidt immers tot willekeur en partijdigheid, waar ik uiteraard tegen ben. Die BPA's zullen echter pas over twee jaar operationeel zijn. Intussen worden wel processen-verbaal opgesteld, vordert de procureur des konings, worden vonnissen en dwangsommen uitgesproken, enzovoort. Wordt de administratie als gevolg van de recente bespreking binnen de regering gevraagd om een soepelere aanpak te hanteren?

Minister Eddy Baldewijns : Het gaat om een sectorale aanpak van sport- of jeugdverenigingen met zonevreemde accommodaties. Die leiden niet altijd tot overlast van de ruimte. Er zal eenzelfde werkwijze worden gebruikt als voor de weekendverblijven. De gemeenten moeten een inventaris opstellen. De juridische onderbouw van elk dossier moet worden bekeken. Nadien zullen de voorgestelde oplossingen met de gemeente worden besproken, vooraleer een definitief bestemmingsplan wordt vastgelegd. Het is niet de bedoeling een heksenjacht te organiseren.

De voorzitter : De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst : De intentie van de Vlaamse regering is erg nuttig. In naam van de lokale en provinciale besturen hopen we dat er zeer snel richtlijnen komen. Het kan geen zomeroffensief meer worden. Maar we hopen in elk geval op een scherp herfstoffensief dat het schip in goede banen kan leiden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Emiel Verrijken tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de afloop van de overnamestrijd om de Generale Bank en de gevolgen van de zogenaamde gifpil voor de werkgelegenheid in Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Paul Van Grembergen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de houding van de Vlaamse regering tegenover de afloop van de

overnamestrijd om de Generale Bank en de gevolgen ervan voor de relatie Vlaanderen-Nederland

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Verrijken tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de afloop van de overnamestrijd om de Generale Bank en de gevolgen van de zogenaamde gifpil voor de werkgelegenheid in Vlaanderen en van de heer Van Grembergen tot minister-president Van den Brande, over de houding van de Vlaamse regering tegenover de afloop van de overnamestrijd om de Generale Bank en de gevolgen ervan voor de relatie Vlaanderen-Nederland.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister-president, de belgitude heeft de muietrij van 1830 nog eens overgedaan, en voor de tweede maal met succes. De stand is dus 2-0. Maar gelukkig is de match nog niet helemaal afgelopen. Daarbij werd alle hens aan dek geroepen.

De Nationale Bank die zich in haar tanende aanwezigheid tegenover de verdwijnende Belgische staat misschien eens neutraal had moeten opstellen, heeft dit niet gedaan. De commissie van Financiën en Bankwezen evenmin. Zelfs het hof heeft zich, zoals het de Saksen-Coburgs betaamt, in de hoogste linie gezet en werd onmiddellijk bedacht met een koninklijk geschenk. Premier Dehaene ten slotte heeft een meesterzet gedaan. Hij heeft er namelijk op het laatste ogenblik de laatste 25 procent van de ASLK doorgeloodst. Daarbij heeft men een totaal absurde betekenis gegeven aan de term vijandig bod. De volledige directieraad van de Generale Bank stond trouwens achter het bod in kwestie. In dit apenland is zoiets mogelijk – ik citeer een ex-premier -, in een ernstig land is het ondenkbaar. Ik weet niet of de ABN-Amro zijn laatste woord reeds heeft gezegd. Dat is momenteel niet onze zorg. De gebeurtenissen van de laatste dagen zijn echter nadelig voor de Vlamingen op het vlak van de tewerkstelling. Daar ligt onze grootste bekommernis.

Ik zet even de spelers op een rijtje. De ASLK zit vol socialisten. De Generale Bank is overbevolkt en verouderd. Men wil deze twee banken bij elkaar brengen en belooft daarbij dat er geen naakte ontslagen zullen volgen. Als er echter één economische sector is die behoefte heeft aan jonge krachten, dan is het de banksector. Bij arbitrage bijvoor-

Verrijken

beeld is men uitgeblust op 35 jaar. Als men geen naakte ontslagen doorvoert en alleen oudere mensen laat afvloeien, veroudert men de kaders. Voor een bank is dit absurd.

Het zou eigenlijk een juiste gang van zaken zijn geweest als de Generale Bank volledig in Nederlandse handen was geëindigd. Juist de Nederlanders hebben het bankwezen uitgevonden. De eerste moderne vennootschap ter wereld, met name de Algemene Maatschappij, werd gesticht door Koning Willem tijdens de gelukkige jaren van de Verenigde Nederlanden. Ze maakte deel uit van de buit van de Belgische munitie. Het zou dus een juiste terugkeer zijn geweest.

Overname door ABN-Amro had in Vlaanderen op zijn minst 4.000 universitaire werkplaatsen opgeleverd. Het volledige beheer op Europees gebied van de grootste Nederlandstalige bank van Europa zou in Brussel zijn gevestigd. Dit kon het Belgische establishment onmogelijk verdragen. Alle middelen werden dan ook gebruikt om dit tegen te gaan. Dit kost ruw geschat 10.000 banen. Men kan het vergelijken met het schilderij van Breughel waarop de blinde de lamme draagt.

Er zal een slachtpartij plaatsvinden op het vlak van de werkgelegenheid omdat de belgitude haar symbool, de Generale, dreigt te verliezen. De ABN zou de grootste Europese bank worden en dankzij het decreet van september ook een Nederlandstalige bank.

Wat kunnen we daaraan doen? Waarschijnlijk haalt u uw schouders op. Het is schrijnend dat we zo weinig kunnen doen, maar waarschijnlijk kunt u wel meer doen dan u tot vandaag hebt gedaan. Ik veronderstel dat de proteststem van de Vlamingen zeker in Nederland zal worden gehoord.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's. Ongeveer veertien dagen geleden zag ik toevallig op televisie de beelden van een kolderiek riddertoernooi in Leuven. Heren van de stad Brussel vchten koelbloedig en onder luid geroep tegen heren van de stad Leuven.

Het was bevreemdend om beschaafde heren, die salons bezoeken en koffie en champagne drinken, plots met een historisch en folkloristisch woordge-

bruik over vijanden te horen spreken. Ze hadden het over een aanval van Bataven die in Vlaanderen en België kwamen batavieren om de hegemonie van Amsterdam over de zuidelijke Nederlanden te voltrekken. Ik ergerde mij aan dat folkloristisch gedoe rond een tricolore vlag. Bovendien werd er zoals vroeger tegen de vorst gezegd : 'We komen u dit wingewest aanbieden op een kussen van rood velours met een sleutel erop'. Dwazer en erger kon niet.

Ondertussen werd er van katoen gegeven tegen de Nederlanders, nochtans onze nauwste partners in de Benelux en onze dichtste burens in Europees verband. Bovendien willen we met hen verschillende samenwerkingsakkoorden uitbouwen op maatschappelijk en cultureel vlak en op het terrein van de werkgelegenheid. Dat alles wordt weggeveegd in ruil voor een kunstmatig gecreëerd vijandbeeld.

Mijnheer de minister-president, u bent in de federatie verantwoordelijk voor buitenlandse betrekkingen en buitenlandse zaken. Ik ben blij dat u dat op dezelfde manier formuleert. Wat heeft de Vlaamse regering gedaan om in de contramane te gaan en dit beeld te ontcrachten? In de internationale pers werd deze veldslag, die herinneringen oproept aan de gebeurtenissen op het Martelarenplein in 1830, belachelijk gemaakt en afgedaan als gekonkelfoes dat voor de zoveelste maal in Brussel in de paleiskringen werd opgevoerd. Welke plannen heeft de Vlaamse regering om dit beeld te corrigeren en de aangebrachte schade aan de relaties met Nederland zo snel mogelijk te herstellen?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil me in dit dossier niet uitspreken over wat de geoorloofde dosis gif is die men mag toekennen, of wie de witte ridder is. De wet bepaalt dat een aantal instellingen daarover moeten oordelen. Het is niet aan de Vlaamse regering om in de plaats te treden van privé-aandeelhouders voor het nemen van een bepaalde beslissing. Dat geldt evenzeer voor de federale regering. Andere particuliere belangen die aan de basis hebben gelegen van een bepaalde oriëntatie, kunnen dit evenmin. Dat is tegen het algemene en tegen het Vlaamse belang.

Er waren twee mogelijkheden : het samengaan met een internationale bankgroep met als gevolg dat de eerste Europese bankgroep zich heel dicht bij ons bevond en bovendien ook op andere continenten een enorme expansie kende ; of het tot stand bren-

Van den Brande

gen van een groep die actief zal zijn in de Benelux. Dit laatste was de uiteindelijke keuze.

Het is essentieel om te weten of het algemeen belang het beste werd gediend. Uiteraard rijst dan de vraag naar de kracht van deze nieuwe groep en de mogelijkheden inzake werkgelegenheid. Vandaag kan ik niet met zekerheid weten wat de gevolgen zullen zijn. Als deze beslissing het afvloeien van een aanzienlijk aantal werknemers tot gevolg blijkt te hebben, gaat het om een onverantwoorde oriëntatie.

Wat konden en kunnen we hieraan doen ? Het ging hier niet om een regeringsaangelegenheid, dus was het niet onze opdracht om sturend op te treden. Wel wil ik erop wijzen dat dit slechts het eerste deel is van een tweeluik, misschien zelfs een drieluik. Waaruit bestaat dit tweede luik ? De herstelling van het aandeelhouderschap van de Generale Maatschappij heeft rechtstreeks belang voor onder meer Tractebel, en bij afgeleide ook voor Electrabel. Daar kunnen we wel sturend optreden. Over basisnutsvoorzieningen zoals energie, en over concessies en afspraken met overheden, moeten we natuurlijk wel onze opinie geven. Ik deel de mening van minister Van Rompuy, die een aantal voorstellen heeft gedaan. Als een fusie tussen Tractebel en Electrabel mogelijk is, vormt dit een belangrijk element.

Vervolgens is het nu van groot belang dat diegenen die grote principes naar voren hebben gebracht, de concurrentie laten spelen. Het zou immers toch moeilijk zijn dat men – gestuurd vanuit een bepaalde invloedssfeer – naar privé-monopolies evolueert. Ik maak hierbij geen verschil tussen een noordelijke en een zuidelijke sfeer. Ik vraag wel dat een aantal officiële instanties niet selectief vertrouwen en wantrouwen.

Mijnheer Van Grembergen, we hebben in onze informele contacten duidelijk aangegeven dat dit in geen geval de nagestreefde samenwerking met onze naaste buur in het gedrang kan brengen. Dat kan ik u bevestigen. Deze middag hoorde ik op een FTI-lunch nog het verfrissende geluid van de voorzitter van Almanij, die het had over de drijvende kracht van de lage landen. Ik herhaal dat de beslissingen moeten worden genomen door diegenen aan wie het toekomt de beslissingen te nemen.

Ik geloof zeer sterk in ons ontwikkelingsmodel. Ik geloof tevens in de voorhanden zijnde samenwerkingsmogelijkheden. We zijn dit momenteel aan

het uitbouwen, ook op het vlak van onderwijs en technologie. Ook op het vlak van de havenpolitiek moeten we nog tot een grotere samenwerking komen. We mogen ons dus niet laten afleiden door een aantal – naar mijn gevoel – achterhaalde benaderingen. We moeten op volle kracht doorgaan met de ontwikkelingen waarmee we bezig zijn.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken : Mijnheer de minister-president, ik besef dat u in deze zaak inderdaad niets kunt doen. Als u iets had kunnen doen, dan had u dat ook wel gedaan. Ik heb wel nog een kleine opmerking. In mijn vraag sprak ik over een Nederlandse bank als grootste bank van Europa. In die context vind ik de term 'Benelux' totaal achterhaald. De term 'Nederlanden' heeft een zoveel rijkere inhoud.

Mijns inziens staat er ons nog heel wat te wachten in deze zaak. Ongeveer 3.000 jonge Vlaamse universitairers hebben nu hun plaats verkeken in de centrale Europese zetel van de grootste bank van Europa. Ofwel moeten zij hun Nederlands nog wat bijschaven – ING bestaat immers ook nog -, ofwel moeten ze Duits leren. Ik ben ervan overtuigd dat u begrijpt wat ik bedoel. De 'belgitude' heeft de grens van haar macht bereikt. Ik kijk nieuwsgierig uit naar het verdere verloop van de gebeurtenissen.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de minister-president, u begrijpt dat deze actuele vragen de aanleiding vormen voor een verdere politieke discussie. Ik kan wel al een algemene vaststelling maken. Telkens men probeert een belangrijke financiële, industriële of economische as tot stand te brengen tussen Amsterdam en Brussel, wordt dit verhinderd door het veto van het paleis.

Bij de gebeurtenissen rond Sabena indertijd heeft wijlen koning Boudewijn een zeer actieve rol gespeeld. Ook bij andere dossiers was de rol van het paleis zeer duidelijk. In al deze zaken zouden objectief-zakelijke motieven een hoofdrol moeten spelen, maar jammer genoeg voeren politieke motieven meestal de boventoon. Daarbij probeert men ons voortdurend in de as Brussel-Parijs te houden.

Mijnheer de minister-president, dit druist in tegen het algemeen belang van Vlaanderen. Hierover

Van Grembergen

zullen we in de nabije toekomst een grondige discussie moeten voeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jaak Gabriels tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het afleggen van persverklaringen door de minister-president vooraleer de bevoegde minister zelf een beslissing had genomen of het parlement was ingelicht

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Gabriels tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het afleggen van persverklaringen door de minister-president vooraleer de bevoegde minister zelf een beslissing had genomen of het parlement was ingelicht.

De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, collega's, ik moet toegeven dat ik het niet altijd goed begrijp. Ik ben een overtuigd verdediger van de vrijheid van meningsuiting, maar de jongste tijd – ook vandaag weer – hoor ik de minister-president opmerkelijke verklaringen afleggen. Zo spreekt hij zich uit over bepaalde onderwerpen inzake ruimtelijke ordening, terwijl die onderwerpen rechtstreeks behoren tot de bevoegdheden van de minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening. Het gaat niet alleen over Ruimtelijke Ordening, maar ook over de luchthaven van Deurne.

Niet de inhoud van uw verklaringen stoort ons, mijnheer de minister-president. Onze meningen hierover liggen heel dicht bij elkaar. Er is echter een tegenstelling tussen de visies van de meerderheidspartijen CVP en SP. De CVP heeft gepoogd, door middel van allerlei parlementaire initiatieven, waaronder resoluties, de pijnpunten van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen weg te werken. Tegelijk worden bepaalde onderdelen van het beleid terzake, die te maken hebben met toestan-

den uit het verleden, op een onevenwichtige wijze aangepakt door het ideologisch-dogmatisch geïnspireerde kabinet van de minister van Ruimtelijke Ordening.

Ik zal dit nog verduidelijken. Als men op dit ogenblik een aantal vonnissen doet uitvoeren en nadien tot een consensus komt over al de andere gevallen, dan heeft men de betrokkenen zwaar aangepakt. Er moet op heel korte termijn duidelijkheid worden geschapen, anders zullen een heleboel verenigingen, zowel sportverenigingen als sociaal-culturele verenigingen, heel zwaar worden aangepakt. Het kan niet de bedoeling zijn zo discriminerend op te treden. We willen toch allemaal dat iedereen gelijk wordt behandeld ?

Het tweede deel van mijn vraag gaat over de luchthaven van Deurne. Als voorzitter van de commissie voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Verkeer, waarin we dit thema al verschillende keren hebben aangekaart, stoort het me dat we niet kunnen beschikken over een afgewerkte studie omdat de regering niets heeft besloten, terwijl de minister-president in interviews reeds meedeelt welke richting de besluitvorming volgens hem moet uitgaan.

Van twee zaken een : ofwel zijn de bevoegdheden binnen de Vlaamse regering herschikt en is de minister-president ook bevoegd voor Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Verkeer, ofwel krijgt het parlement ten minste de kans zich op een gelijkwaardige wijze te informeren en uit te spreken over een dossier. Hoewel het onderzoek wordt betaald door de Vlaamse belastingbetaler, krijgt het parlement de afgewerkte studies niet eens te zien.

Mijnheer de minister-president, de VLD is het met u eens over de inhoud van beide dossiers ; dat is duidelijk. Ik heb het echter over de gang van zaken. Terwijl er wordt gesproken over de herwaardering van het parlement, moeten we in feite achter de besluitvorming aanlopen en aanzien dat de besluitvorming reeds wordt uitgelokt zonder dat we erbij worden betrokken. De minister-president schuift standpunten naar voor, waarover we niet op een gelijkwaardige manier kunnen oordelen. Hoe is het feit dat er reeds op voorhand wordt beslist door uitspraken in de pers, te rijmen met de afspraken die werden gemaakt in de commissie, om het parlement over dit onderwerp een uitgebreide discussie te laten voeren ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, een democratie is niet gemaakt om te zwijgen, maar om te spreken. Het stemt dus perfect overeen met mijn opdracht om een opinie te geven over alle domeinen die behoren tot de bevoegdheden van de Vlaamse regering. Daarover kan geen discussie bestaan.

De besluitvorming gebeurt collegiaal en bij consensus. Het is niet alleen mogelijk, maar ook goed om op een aantal domeinen een opinie naar voren brengen. Ik deel helemaal uw mening dat de besluitvorming in volle samenspraak met het parlement moet gebeuren voor aangelegenheden die een decretale basis behoeven. Over datgene wat moeilijkheden geeft en niet op een decretale basis gebeurt, heeft het parlement natuurlijk het volle controlerecht. Mijns inziens is het echter goed dat de parlementsleden, maar ook wij, op een bewogen en geargumenteerde manier een persoonlijke mening uiten. Ik geloof niet, mijnheer Gabriels, dat u problemen hebt met de inhoud, en dat betekent dat mijn uitspraken goed waren afgewogen.

Ik vind het een goede zaak – en het gebeurt ook regelmatig – dat parlementsleden niet alleen binnen, maar ook buiten het parlement een opinie ventileren zonder dat de regering daarvan op voorhand is ingelicht. Het zou maar erg zijn mocht dat niet kunnen. Mijnheer Gabriels, ik heb meermaals, vooraleer u mij interpelleerde of op een andere manier in confrontatie bracht, met grote aandacht en interesse uw opinie over een bepaalde aangelegenheid gelezen. Ik vind dat uitstekend.

Aangaande de luchthaven van Deurne werden een aantal opinies naar voren gebracht. We moeten binnen de kortste keren klaarheid scheppen, en dat is ook heel uitdrukkelijk de mening van minister Baldewijns en van de andere leden van de regering. We moeten dat niet alleen in dit dossier, maar ook in andere dossiers doen. De opinies zijn niet zo tegengesteld. Ik ga er niet te ver op in, mijnheer de voorzitter.

We moeten een duidelijke optie nemen, en we zullen onze visie uiteenzetten in ons antwoord op de nakende interpellatie over dit onderwerp. Het blijft mijn overtuiging dat, wil Antwerpen overeind blijven – wat van belang is voor de economische ontwikkeling van Vlaanderen – een verlenging van de startbaan nodig is, want anders moet de luchthaven van Deurne worden gesloten.

Mijnheer Gabriels, als ik een opinie ventileer, doe ik dat niet zonder dat ik ze links en rechts heb

getest. Ik geef eenvoudig de mening weer van het schepencollege en de burgemeester van Antwerpen, en van een aantal instanties, zoals de provincie Antwerpen en de Kamer van Koophandel.

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer Jaak Gabriels : Mijnheer de voorzitter, ik zou de minister-president nogmaals willen vragen dat, als er studies worden gemaakt zoals bijvoorbeeld over de luchthaven, de commissieleden tenminste ook over deze studie zouden kunnen beschikken. Dit moet ook gebeuren in andere dan de twee geciteerde gevallen. Op die manier zouden we nog veel krachtiger uw standpunt kunnen ondersteunen, mijnheer de minister-president.

Ik wil onderstrepen dat ik het niet goed vind dat de parlementsleden informatie wordt onthouden, terwijl naast de minister-president nu ook de SP, zoals ik hoorde op het programma Actueel vanmiddag, vanavond haar stelling terzake zal innemen. Ik vind het veel beter dat we allen worden geïnformeerd over een studie die op kosten van de Vlaamse Gemeenschap wordt ondernomen om er dan gezamenlijk over te debatteren in het Vlaams Parlement. Dat is de opdracht en de zin van de herwaarding van het parlement.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Mia De Schamphelaere tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de controle op het Vlaams informatie- en voorlichtingsbeleid door de federale controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Schamphelaere tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de controle op het Vlaams informatie- en voorlichtingsbeleid door de federale controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van de politieke partijen.

Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het Vlaams voorlichtings- en informatiebeleid wordt nog steeds beoordeeld in een federale commissie, met name de controlecommissie betreffende de verkiezingsuitgaven en de boekhouding van politieke partijen.

Naar het aanvoelen van het Vlaams Parlement – en ik meen volkomen terecht – strookt dit niet met de federale logica en met de bevoegdheidsverdeling in dit land. Op die manier zou immers een inhoudelijke toetsing mogelijk worden van het Vlaams beleid in het federaal parlement.

Nu blijkt deze controlecommissie nieuwe vragen te stellen. Men houdt vast aan het voornemen om het Vlaamse voorlichtingsbeleid toch inhoudelijk te beoordelen en misschien als verkiezingsuitgaven te kwalificeren. Hoe zal de Vlaamse regering hierop reageren ? Wordt het niet de hoogste tijd om dien-aangaande decretale initiatieven te nemen, zodat ook de federale bevoegdheidsverdeling duidelijk wordt ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de voltallige Vlaamse regering is ten volle bereid en beschikbaar om voor het Vlaamse Parlement de beoordeling te brengen van de informatieverstrekking aan het publiek en aan bepaalde deelgroepen daarvan. Ik laat daarover geen enkele onduidelijkheid bestaan.

Mijnheer de voorzitter, u weet dat we dit punt reeds herhaaldelijk op de agenda van het Uitgebreid Bureau hebben geplaatst. Ik hoop dan ook dat er een voorstel uit de bus zal komen dat door alle fracties gemeenschappelijk is geformuleerd. Dit is te verkiezen boven een ontwerp van decreet. In dit verband verwijs ik ook naar de notulen van de commissie voor Reglement en Samenwerking en naar de afspraken die in deze commissie zijn gemaakt. Daar werd duidelijk gesteld dat het normaal is dat er toezicht is op de wijze waarop we informatie verstrekken aan de bevolking of aan bepaalde doelgroepen.

Ik herinner u eraan dat we rekening moeten houden met de huidige wettelijke bepalingen. Namens de Vlaamse regering heb ik op 18 mei 1998 een heel beleefde brief gestuurd naar de voorzitters van Kamer en Senaat, die de covoorzitters zijn van de betreffende controlecommissie. In die brief heb ik hen duidelijk gewezen op dit grote probleem.

Het gaat hierbij immers niet over de verkiezingsuitgaven, maar wel over de vraag hoe de wetgevende macht de handelingen en de informatie-invoering van de leden van de uitvoerende macht moet beoordelen. Ik heb daarbij gesuggereerd om ook met de voorzitter van het Vlaamse Parlement contact op te nemen. De bedoeling is om eventueel een tussenformule op te stellen in afwachting van een decretale basis.

Zonder de woorden insubordinatie of burgerlijke ongehoorzaamheid in de mond te willen nemen – wat anderen wel gedaan hebben – moet ik eraan herinneren dat wij sinds 1995 een rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement en een autonoom tot stand gekomen Vlaamse regering hebben. Wij mogen per definitie enkel aan het Vlaams Parlement verantwoording afleggen. Het is hier dat we onze eed hebben afgelegd en alleen het Vlaamse Parlement kan en moet ons controleren en beoordelen. Een controle door een federale commissie – en dat geldt net zo goed voor bijvoorbeeld de parlementsleden van het Waals Gewest – is institutioneel totaal achterhaald. Deze wet dateert van het einde van de jaren tachtig, terwijl de legitimatie van dit parlement en van deze regering van 1995 dateert.

Ik herhaal duidelijk dat wij ten volle beschikbaar zijn en zelfs vragende partij zijn om onder een code of onder een decretale regeling te handelen. Toch komt het wat eigenaardig over dat ik maandag om 16.32 uur, dus enkele weken na het schrijven van die beleefde brief, via de media moet vernemen dat dit volgens de voorzitter van de Senaat niet kan en dat wij dus in een staat van burgerlijke ongehoorzaamheid zouden verkeren. Dit willen we niet en dit is ook niet het geval. Ik vraag dan ook uitdrukkelijk om gezamenlijk een regeling uit te werken. Ik ben bereid hier, in afspraak met u, de hoogste prioriteit aan te verlenen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Tuur Van Wallendael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de beslissing van de VRT tot reorganisatie van Radio 2

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Wallendael tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw

Voorzitter

en Media, over de beslissing van de VRT tot reorganisatie van Radio 2.

De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is niet verrassend dat de heer De Graeve via de radio met de wereld communiceert. Belangrijke mededelingen over de reorganisatie van de VRT meldt hij ons echter ook via dit medium, en dat is wel verrassend.

Ik ben het in grote lijnen eens met zijn hervormingen. Ik heb een brief van hem ontvangen met uitleg na de feiten. Eerst was ik daar ongelukkig over, maar ik heb vernomen dat dit ook voor zijn raad van bestuur het geval was. Het heeft mijn ongeluk wat getemperd.

Ik vraag me toch af of er geen gevaar is verbonden aan de voorstellen. Enkele daarvan zouden kunnen indruisen tegen de regels van de beheersovereenkomst. Ik heb de tekst van de overeenkomst bij. In artikel 2 wordt de performativiteit van de radio omschreven. Ik citeer wat we de VRT hebben opgelegd : 'het stimuleren van de culturele activiteiten in de regio'. Ik vraag me af of dit wel voldoende wordt gegarandeerd. Ik denk met name aan de gebouwen van de omroepen West-Vlaanderen te Kortrijk en Limburg te Hasselt. De aanwezigheid ervan is erg belangrijk voor het culturele leven in deze steden. Dit is misschien wat minder het geval voor Gent en Antwerpen. Wordt hiermee voldoende rekening gehouden ?

Voor mijn tweede vraag baseer ik me op punt 7 van artikel 2, waarin wordt vermeld dat een onderzoek moet worden uitgevoerd voor de regio Vlaams-Brabant. Ik neem aan dat dit onderzoek een bepaalde stad in Vlaams-Brabant zou betreffen. Is dit gebeurd en bestaat de mogelijkheid dat dit tot een conflict leidt ?

Mijnheer de minister, concreet wil ik vernemen of er met u overleg werd gepleegd en of u waarborgen hebt gekregen. Indien dit niet het geval was, bent u dan van plan om contact op te nemen met de heer De Graeve om waarborgen te vragen over deze twee punten ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van Wallendael, het is niet mijn gewoonte om elke week met de heer De Graeve te telefoneren. Ik heb geregeld contact met hem in het kader van de uitvoering van de beheersovereenkomst. Ook ik heb via de VRT-radio vernomen dat de regionale omroepen opnieuw zullen worden gestructureerd.

Mijnheer Van Wallendael, u hebt verklaard dat u akkoord gaat met het principe van de reorganisatie van een aantal gemeenschappelijke diensten. Radio 2 moet instaan voor 13,5 uur nationale, en 4 uur regionale programmatie. Het is logisch dat naar een meer efficiënte manier wordt gezocht om de nationale programma's, die nog altijd heel belangrijk zijn voor de regionale omroepen, te sturen. De brief die u samen met alle andere leden van de commissie voor Media hebt ontvangen, biedt ook de garantie van de regionale dimensie. Radio 2 zou zonder deze dimensie immers geen regionale omroep meer zijn. Het is de bedoeling om de regionale en lokale aspecten beter aan hun trekken te laten komen.

Volgens mij is er geen enkele aanwijzing dat vragen worden gesteld over de bestaande gebouwen. Bepaalde omroepcentra, zeker die van West-Vlaanderen, maar ook die van Antwerpen spelen een heel belangrijke cultuurpolitieke rol. Daar bestaat geen discussie over. Ik heb daarnet van de commissievoorzitter vernomen dat we de kans krijgen om de beheersovereenkomst op 30 juni te bespreken. Ik stel voor dat we dan ook de cultuurpolitieke rol van de aanwezigheid van de omroepen onder de loep nemen.

Uw tweede vraag is minder dringend, nu de burgemeester van Leuven tijdelijk vice-premier in de Wetstraat is. Het probleem blijft hoe dan ook het budget. De verhuis naar Leuven kost 91 miljoen frank. Een eigen zender in Brussel opstarten zou elk jaar 19 miljoen frank aan werkingskosten vergen. Daarenboven is voor 29 miljoen frank aan investeringen nodig. Het kostenplaatje voor vier jaar bedraagt dus 91 miljoen plus 76 miljoen plus 29 miljoen frank. Dat is bijna 200 miljoen frank.

De Vlaamse regering heeft dit bedrag niet opgebracht als bijkomende dotatie aan de VRT. We staan dus nog altijd even ver als enkele maanden geleden. Niet iedereen is het trouwens eens over het principe van de splitsing van Radio 2 Vlaams-Brabant. Het budget blijft in elk geval de grote hinderpaal.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het besluit van 7 april 1998 betreffende de afbakening van woonvernieuwings- en woningbouwgebieden en de gevolgen ervan voor de premies en toelagen van het Vlaams Gewest

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Tyberghien tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het besluit van 7 april 1998 betreffende de afbakening van woonvernieuwings- en woningbouwgebieden en de gevolgen ervan voor de premies en toelagen van het Vlaams Gewest.

Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, de bevolking kent deze premies en toelagen van het Vlaams Gewest erg goed. Iedereen heeft het besluit van 7 april 1998 gelezen over de afbakening van de woonvernieuwings- en woningbouwgebieden. In de huidige reglementering en normering over de aankoop van een woning kan men ook een beroep doen op toelagen in de leninglasten. Een privé-woning moet daarvoor onder andere gelegen zijn in een herwaarderingsgebied.

Wordt dit nu vervangen door het nieuwe besluit over de afbakening van woonvernieuwings- en woningbouwgebieden ? De bedoeling van dit besluit is toch stimulerend te werken. De gemeenten moeten daarover goed worden geïnformeerd en zouden graag een antwoord op die vraag krijgen. Een dame van de huisvestingsdienst vertelde me deze week nog dat ze daarover nog geen richtlijnen had ontvangen.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Tyberghien, het verwondert me dat de huisvestingsdiensten u dat antwoord hebben gegeven, want ze werden uitdrukkelijk geïnformeerd. Er is alleszins geen vacuüm in de wetgeving. We hebben voor de subsidiëring van

woonvernieuwings- en woningbouwgebieden gekozen, omdat we die aantrekkelijker willen maken.

In de nieuwe premies hebben we de herwaarderingsgebieden echter bewaard. We willen daar nog gunstiger voorwaarden bieden dan erbuiten. Het was trouwens de oorspronkelijke bedoeling voor herwaarderingsgebieden te kiezen. De woonnoodgebieden zijn er bijgekomen op het moment dat men voor alternatieve financiering heeft gekozen.

We moeten nu even afwachten. Ik ben een voorstander van die sectorale selectiviteit. We kunnen daarop het accent leggen. Momenteel is de maatschappelijke context anders : de rentevoeten zijn zeer laag. De forfaitaire tegemoetkomingen blijven lopen. Soms liggen deze hoger dan de eigenlijke rente. Dat konden we niet volhouden. Er bestaat trouwens een verzekeringssysteem bij inkomensverlies dat een structureel vangnet vormt.

We moeten ons nu bezighouden met de kwaliteitsnormen van de wooncode. We hebben in de commissie voor Huisvesting afgesproken om dat in fases te behandelen. In de eerste fase mikken we op de woningen van vóór 1919. Mijn overtuiging – maar we moeten daarover praten – is dat we de tegemoetkomingen moeten binden aan de strijd voor meer kwaliteit. Vooral de niet-kwalitatieve woningen moeten worden verbeterd, en misschien een hogere tegemoetkoming krijgen. Ik wil echter niet vooruitlopen op het debat.

Over de afbakening van de gebieden bestaat wel duidelijkheid. Waarschijnlijk moeten we uiteindelijk kiezen voor de woonvernieuwingsgebieden. Voor de herwaarderingsgebieden blijft de tegemoetkoming behouden.

De voorzitter : Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw Maria Vandenbussche-Tyberghien : Als ik u goed begrijp, blijft de reglementering zoals ze nu is voor de herwaarderingsgebieden, en verdwijnen de woonnoodgebieden. U zou de subsidies liever toekennen voor restauratie en renovatie dan voor aankoop. Dan klopt het toch wat de administratie mij vertelde, namelijk dat de dossiers vanaf 1 mei blijven liggen omdat de woonnoodgebieden niet meer bestaan ? In een woonvernieuwingsgebied krijgt men geen premie voor aankoop.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : De dossiers blijven niet liggen, ze worden behandeld. In herwaarderingsge-

Peeters

bieden krijgt men dezelfde voordelige tegemoetkoming als in het verleden, maar woonnoodgebieden worden nog niet als alternatief beschouwd. Het dossier is dan een gewoon dossier. In heel veel gevallen overlappen die twee elkaar, veel verschil is er dus niet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de procedure voor de samenstelling van de Raad van Cultuur en de verschillende deelraden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Stassen tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de procedure voor de samenstelling van de Raad van Cultuur en de verschillende deelraden.

De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, u had het deze middag bij de eedaflegging van de kinderrechtencommissaris onder meer over Ketnet en Voeten Vegen. U had het ook kunnen hebben over 'Hallo Hautekiet', een programma waarin jeugdige en minder jeugdige luisteraars de ether onveilig mogen maken. De maker van dat programma is een van de genomineerden voor de Raad van Muziek, een deelraad van de Raad van Cultuur. De Standaard heeft een voorlopige lijst gepubliceerd van mensen die in aanmerking komen voor het lidmaatschap van de deelraden van de Raad van Cultuur. Vandaag uiten die genomineerden hun verwondering : ze weten nergens van.

Mijnheer de minister, de oprichting van de Raad van Cultuur werd in dit parlement met een vrij grote meerderheid goedgekeurd. U hebt nu de opdracht om die Raad van Cultuur – die pas kan werken als hij helemaal is ingevuld met zeventig mensen – in werking te laten treden.

U moet rekening houden met het Cultuurpact en met de verdeling volgens de geslachten : een derde van de Raad van Cultuur moet bestaan uit vrouwen. Vooral voor het Cultuurpact zal men harde noten moeten kraken. Ik ben het eens met uw stel-

ling dat het Cultuurpact anders moet worden geïnterpreteerd dan tot nu het geval was : partijen mochten mensen afvaardigen. De verschillende ideologische strekkingen in Vlaanderen moeten worden vertegenwoordigd binnen de Cultuurraad.

Ondertussen werden een aantal namen bekendgemaakt, en zullen sommigen zich afvragen waarom zij niet werden gevraagd. Ik heb ook reeds reacties gehad van mensen uit de Raad van Muziek. Ze vragen zich af wie van de afgevaardigden noten kan lezen of wie kan oordelen over compositieopdrachten. Anderen stellen dat alle amateurkunsten ondervertegenwoordigd zijn. Er zullen nog andere reacties op het kabinet komen. Heel uw strategie bij het invullen van de raad is blijkbaar gewijzigd.

Hoe moet de verdere procedure concreet verlopen ? U hebt waarschijnlijk een bepaalde procedure en strategie in gedachten. Is die veranderd ? Wat kunnen we verwachten ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik geef grif toe dat ik onaangenaam was verrast door de publicatie van wat niet meer was dan een intern verrichte vinger-oefening. De lijst bevat een repertorium van mogelijke namen. Op een bepaald moment moeten die namen op papier worden gezet om na te kunnen gaan of de rijke maatschappelijke diversiteit op een min of meer evenwichtige manier aan bod komt.

Dit is trouwens de opdracht die het parlement ons heeft gegeven. Het parlement heeft er zich in de commissie uitdrukkelijk toe verbonden om de zaken niet partijpolitiek te benaderen, maar om op een open basis te streven naar rustige evenwichten. Ik wens die sereniteit te herstellen.

Ik zal niet van koers veranderen. Er moeten nog een aantal zaken worden nagegaan op basis van de geactualiseerde lijn. Men moet nagaan of er verbeteringen kunnen worden aangebracht, suggesties kunnen worden ingepast, enzovoort. In een volgend stadium zal ik aan de betrokkenen vragen of ze hier belangstelling voor hebben. Zo niet, moet ik in een vervanging voorzien. Ik hoop voor het reces een lijst te hebben en een beslissing te kunnen nemen.

De werkwijze zal niet veranderen. Wel zal ik trachten de zaken te versnellen om zo vlug mogelijk duidelijkheid te scheppen. Men mag niet vergeten dat voor het operationeel maken van het muziek- en

Martens

museumdecreet nog adviezen moeten worden gevraagd.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Ik neem er akte van dat u dit beschouwt als een accident de parcours, en dat uw strategie dezelfde is gebleven.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over maatregelen voor de vermindering van dioxine-uitstoot door Sidmar Gent

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Dua tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over maatregelen voor de vermindering van dioxine-uitstoot door Sidmar Gent.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de laatste tijd is er veel commotie geweest over de uitstoot van dioxine en het effect ervan op de volksgezondheid. Hoe langer hoe meer mensen raken ervan overtuigd dat er een risico is, en dat men maatregelen moet treffen.

Deze discussie wordt meestal gevoerd wanneer er een beslissing moet worden genomen over één of meer verbrandingsovens. Men gaat nogal licht voorbij aan het feit dat er ook nog andere belangrijke bronnen van dioxine-uitstoot zijn waar men weinig aan doet.

Het meest flagrante voorbeeld is het staalbedrijf Sidmar uit de Gentse kanaalzone. Volgens een verslag van de milieu-inspectie is het bedrijf verantwoordelijk voor een dioxine-uitstoot die groter is dan de gezamenlijke uitstoot van alle verbrandingsinstallaties in Vlaanderen. Het gaat dus niet om een klein dossier. Er moeten dringend maatregelen worden genomen.

In juni heeft men metingen gedaan waarbij men op een bepaalde dag een dioxinewaarde heeft vastge-

steld die 120 maal boven de waarde ligt die men voor dergelijke bedrijven in Nederland hanteert en die in Vlaanderen geldt voor verbrandingsovens. Het probleem is dan ook acuut. Ik meen te mogen zeggen dat Sidmar op dit ogenblik een acuut gevaar vormt voor de volksgezondheid in de kanaalzone. Er moet dringend iets gebeuren. Arbeiders van Sidmar laten weten dat men uit besparingsoverwegingen op grote schaal ongezuiverde afvaloliën gebruikt als brandstof in de sinterafdeling. Dat zou een van de hoofdoorzaken zijn van die hoge dioxine-uitstoot.

De milieu-inspectie heeft ondertussen een bezwaarend rapport opgesteld. In dat rapport wordt overwogen om over te gaan tot het opschorten van de vergunning of het sluiten van het bedrijf als er niets ten goede verandert. Daarin wordt ook geschreven dat men maandelijks met bedrijfsverantwoordelijken zou samenkomen om na te gaan welke maatregelen er worden genomen. Die bijeenkomsten zouden eind mei een aanvang nemen ; ik vermoed dus dat de eerste gesprekken over concrete maatregelen achter de rug zijn.

Daarom zou ik de minister enkele vragen willen stellen. Wat heeft Sidmar ondernomen om de uitstoot te beperken ? Is men gestopt met de verbranding van afvaloliën ? Zijn er onlangs metingen gebeurd waaruit blijkt dat de dioxine-uitstoot is verminderd ? Wat zal de minister doen als Sidmar zich niet aan de afspraken houdt, en eind 1999 de vooropgestelde norm niet haalt ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, er zijn acties ondernomen om de voorschriften van de huisvuilverbrandingsovens te doen respecteren, om de controle daarop te verfijnen, en om een gedeelte van de verbrandingscapaciteit tijdelijk of definitief weg te nemen. Nadien werd aan de administratie gevraagd om na te gaan welke industriële ondernemingen medeverantwoordelijk kunnen zijn voor de uitstoot van onder meer dioxines. De aandacht werd gevestigd op de meetresultaten van de milieu-inspectie. Twee bedrijven werden genoemd : de Metallurgie en Sidmar.

We hebben eind 1997 dat bedrijf uitgenodigd, en gevraagd om zelf de nodige initiatieven te nemen. We hebben de vertegenwoordigers van het bedrijf gezegd dat in de industriële sector maatregelen moeten worden genomen, zoals dat ook in de huishoudelijke afvalverbrandingssector het geval is.

Kelchtermans

Het nadeel is wel dat er voor de industriële sector geen normen of Europese richtlijnen voorhanden zijn.

De milieu-inspectie heeft begin mei aan Sidmar een actieprogramma gevraagd. Bij die gelegenheid heeft de inspectie uitdrukkelijk haar visie te kennen gegeven. De inspectie heeft twee actieperiodes voorgesteld. Tegen eind 1998 moet men de norm van 2,5 nanogram per kubieke meter toxisch equivalent halen. Eind 1999 moet de norm van 0,5 nanogram worden gehaald.

Ik herhaal nogmaals dat hiervoor geen officiële normen bestaan. Er bestaat geen wettelijk Europees kader. De normen die men hanteert, zijn indicatief en niet imperatief van aard. Deze bedrijven verwijzen daar stevast naar. Ze stellen dat het hanteren van normen willekeurig gebeurt, en hen een concurrentienadeel oplevert.

Sindsdien heeft de milieu-inspectie verschillende contacten met het bedrijf gehad. Het bedrijf heeft het probleem niet genegeerd; het heeft zijn goede wil getoond. Ik kan het niet anders uitdrukken. Sidmar heeft een aantal maatregelen genomen. Men zou ten eerste minder walsoxiden gebruiken. Ten tweede zou men een investering plannen voor het drogen van slib. De milieu-inspectie liet weten dat ze bij haar oorspronkelijk standpunt blijft. Eind dit jaar moet 2,5 nanogram per kubieke meter zijn bereikt en eind volgend jaar 0,5 nanogram per kubieke meter.

In het kader van de herziening van Vlarem II stellen we de indicatieve norm voor industriële processen voor. Ik weet niet welk soort afval er zou worden verbrand, maar ik weet wel dat het om het specifieke van de productie in Sidmar gaat. De sinterafdeling is in hoofde verantwoordelijk voor deze hoge uitstoot.

Nadat er orde op zaken is gesteld binnen het geheel van de publieke sector, dient nu ook de industriële sector even consequent een aantal directieven na te leven.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kreeg geen antwoord op mijn vraag. Is er al iets gebeurd? Is de dioxine-waarde al verminderd? Met goede wil alleen komen we er niet.

Sidmar is een zeer groot bedrijf en is van groot belang voor de tewerkstelling in de kanaalzone. Dit mag geen excuus zijn om geen rekening te houden met de volksgezondheid. Sidmar permitteert zich toch wel een en ander en voelt zich heer en meester in de kanaalzone. Ik vind dat dit niet langer kan.

Als u beschikt over concrete meetgegevens zou ik ze graag kennen. Dit kan geen maanden meer aanslepen. Er moet drastisch worden opgetreden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jacky Maes tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het verbod door de RVA aan de PWA's opgelegd om mee te werken aan het Vlaamse tewerkstellingsconvenant met de lokale actoren

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Maes tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het verbod door de RVA aan de PWA's opgelegd om mee te werken aan het Vlaamse tewerkstellingsconvenant met de lokale actoren.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zowel op federaal als op Vlaams niveau worden talrijke initiatieven genomen met de bedoeling de werkloosheid terug te dringen. De cijfers bewijzen dat we daar in slagen. U hebt het initiatief genomen om een tewerkstellingsconvenant af te sluiten met het Vlaams Gewest, de VDAB en de gemeenten en steden.

Volgens de omzendbrief was het de bedoeling alle initiatieven te coördineren. Ik tel 35 initiatieven tot nu toe. Ik vind het een zeer goed initiatief.

Ik was zeer verbaasd toen ik een omzendbrief van de RVA onder ogen kreeg waarin duidelijk stond dat de PWA, afhankelijk van de RVA, een absoluut verbod kreeg om samen te werken met dit initiatief of om gegevens vrij te geven. Dat kan niet. Er wordt veel moeite gedaan om de werkloosheid terug te dringen en samenwerking is noodzakelijk.

Maes

Wat wist u over deze omzendbrief ? Hoe reageert u daarop ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, tot vandaag had ik formeel geen kennis van deze omzendbrief. Mijnheer Maes, u was zo vriendelijk mij deze brief te overhandigen. Er was me mondeling meegedeeld dat de RVA aarzelde om mee te werken. Ik betreur dit en begrijp het niet.

De tewerkstellingsconvenant is een initiatief dat op onze suggestie door de VDAB en de gemeenten op volledig zelfstandige basis wordt afgesloten. Ze onderhandelen ad hoc over de organisatie van een samenwerking omtrent drie belangrijke accenten van deze vrijwillige overeenkomst. Die samenwerking is nodig bij zowel de loketfunctie als de tewerkstellingscel, waarin de actoren die binnen bepaalde gemeenten rond tewerkstelling werken, samenkomen om de zaken te coördineren. Tot slot is er een werkgelegenheidsforum, waar de geïnteresseerde groepen twee maal per jaar overleg organiseren over wat eventueel nog kan gebeuren.

We vinden dit een goede benadering, te meer omdat de meeste gemeenten positief reageren. Ongeveer veertig gemeenten sluiten momenteel het convenant af. De PWA speelt in de gemeenten een belangrijke rol in het tewerkstellingsbeleid. Men heeft deze agentschappen dan ook gevraagd om aan de tewerkstellingscel deel te nemen. Op die manier kunnen ze meewerken aan de coördinatie van het tewerkstellingsbeleid op het niveau van de gemeenten.

Indien de RVA inderdaad instructies heeft gegeven om daar niet aan mee te werken en ze zelfs geen gegevens ter beschikking wil stellen, dan is dit een grote ontgoocheling. We hebben immers onze volledige medewerking toegezegd bij bijvoorbeeld de organisatie van de Smet-banen. Daarbij moet de RVA belangrijke gegevens ter beschikking stellen om het geheel operationeel te maken. In het kader van de samenwerking tussen de drie gewesten hebben we trouwens gevraagd naar een gemeenschappelijk overleg met de federale minister van Tewerkstelling over de PWA's, de vorming en opleiding en de manier waarop de inspanningen op elkaar kunnen worden afgestemd. Ik zal deze instructie van de RVA in elk geval ter sprake brengen op dit overleg.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Zou u aan uw federale collega willen vragen dat hij de RVA ervan overtuigt om de omzendbrief aan de PWA's in een positieve brief om te zetten ? Zo niet kunnen de PWA-beambten niet meewerken aan het initiatief.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de afspraken tussen de Vlaamse regering en de sociale partners om de werkloosheid bij niet-Europese vreemdelingen terug te dringen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de afspraken tussen de Vlaamse regering en de sociale partners om de werkloosheid bij niet-Europese vreemdelingen terug te dringen.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, enkele dagen geleden hebt u een akkoord gesloten met de Vlaamse werkgevers, vakbonden en regering over de acties die u wenst te voeren om de tewerkstelling van vreemdelingen in dit land te bevorderen. Het verhaal is bekend. De werkloosheid bedraagt 5 percent bij de Vlamingen en meer dan 30 percent bij de geïmigreerde vreemdelingen. U wenst daaromtrent een aantal acties te voeren. We kennen die acties. Ze zijn niet nieuw. Het gaat om een aantal opleidingen, campagnes om de discriminatie weg te werken, enzovoort.

U kent ons standpunt. We pleiten voor het principe 'werk voor eigen volk eerst'.

Graag zou ik van u vernemen binnen welke termijn u uw plannen wilt realiseren. U spreekt ook over bijkomende jobs in de privé-sector en bij de overheid. Waar zullen die jobs worden gecreëerd ? Over hoeveel jobs gaat het ? Binnen welke termijn wilt u ze realiseren ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, Vesoc heeft

Kelchtermans

maandag inderdaad een formeel akkoord bereikt. Ik veronderstel dat dit zal worden bekrachtigd door de Vlaamse regering. Men wil een aantal positieve acties voeren ten aanzien van de doelgroep die een sterk overwicht heeft in de groep van langdurig werklozen. Het gaat dus niet over positieve discriminatie. Daar werd trouwens al een discussie over gevoerd.

Met die positieve acties wil men een aantal handicaps van de doelgroep ten aanzien van niet-allochtonen, bijvoorbeeld vooroordelen en een inhoudelijke achterstand, wegwerken en hen op die manier gelijke kansen geven op de arbeidsmarkt. De actie past bovendien perfect in het Europese werkgelegenheidsplan, waarvan het vierde thema gelijke kansen is.

De werkgevers- en werknemersorganisaties binnen Vesoc hebben uitdrukkelijk afgesproken om niet met quota te werken. Buitenlandse ervaringen leren ons immers dat quota een omgekeerd effect hebben. Men streeft wel naar een consensus over de actie, want dat is de beste waarborg om de actie te doen slagen.

Ik kan u niet meedelen welke aantallen worden beoogd, want de werkgevers en werknemers hebben enkel een inspanningenverbintenis afgesloten met de verschillende sectoren, bedrijven en begeleidende organisaties. Er zullen wel een aantal instrumenten worden ingezet, zowel op het vlak van de werkervaring, de opleiding als het jobaanbod. Via sensibilisering zullen ook een aantal vooroordelen bij de werkgevers worden bestreden.

Dit lijkt me een goed initiatief. Bovendien beantwoordt het aan een reëel probleem van de doelgroep. Ik benadruk dat er geen sprake is van discriminatie, maar wel van het wegwerken van handicaps om de doelgroep in een gelijke situatie te brengen. Het is bijzonder positief dat er een inspanningenverbintenis werd afgesloten tussen de sociale partners en de overheid.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister, ik stel vast dat er bijzonder weinig gebeurt. Er werd geen termijn vooropgesteld waarbinnen u een aantal concrete doelstellingen wenst te bereiken. U kunt me ook niet meedelen hoeveel jobs u wilt creëren en binnen welke instanties of op welke plaatsen u dat denkt te doen. Dat verwondert me niet, want het is al langer bekend dat vooral de

werkgeversorganisaties helemaal niet enthousiast zijn over uw voorstellen.

Mijnheer de minister, als u naar Europa verwijst, doe ik hetzelfde. In een resolutie van de Europese ministerraad van 20 juni 1994 wordt geëist dat – en ik citeer : 'beschikbare jobs bij voorkeur gaan naar Europese onderdanen en dat andere arbeiders enkel in aanmerking mogen komen als voor een bepaald werk geen Europese onderdaan beschikbaar is'. Dit is een letterlijk citaat. Ik hoop dat die resolutie ook eens ooit in de praktijk wordt gebracht in ons land.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesithérapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap

– 1018 (1997-1998) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de hervorming van het hoger onderwijs in de kinesithérapie en de revalidatiewetenschappen in de Vlaamse Gemeenschap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
59 leden hebben ja geantwoord ;
33 leden hebben zich onthouden ;
24 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Coens Joachim

Voorzitter

De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Den Heuvel Ria
 Van Eyken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Walleghem Roeland
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Aperen Arnold
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris

Voorzitter

Vanderpoorten Marleen
Verlinden Mandus
Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Herman Suykerbuyk c.s. houdende bijkomende bijstand aan personen die in een bestaansonzekere toestand verkeren ten gevolge van oorlogsomstandigheden, repressie en epuratie – 298 (1995-1996) – Nrs. 1 tot 9

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Suykerbuyk c.s. houdende bijkomende bijstand aan personen die in een bestaansonzekere toestand verkeren ten gevolge van oorlogsomstandigheden, repressie en epuratie.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik zal dit voorstel van decreet niet goedkeuren. Er kan en mag nochtans geen misverstand bestaan over mijn persoonlijk standpunt in deze aangelegenheid. De menselijke waardigheid en de vrijheid staan daarbij centraal. Wat er in het verleden is gebeurd – de weerzinwekkende gruwel van de concentratiekampen, de miljoenen slachtoffers, de misdaden van de bezetters, de wandaden van de collaboratie, de excessen van de repressie – kunnen en mogen dus nooit worden vergeten. Het is onze heilige plicht daarover te waken, vandaag maar ook morgen. Zij die nooit oorlog hebben gekend en zich dus nooit ten volle de gruwel die heeft plaatsgevonden kunnen voorstellen, mogen zich nooit laten misleiden door extremisme en negativisme. Zij moeten de democratie, in al haar rijkdom en met al haar gebreken, hoog in het vaandel blijven dragen, wat er ook gebeure.

Niemand van ons kan voorwenden dat er geen schuld was en dat wat er gebeurde niet fout was. Geen amnestie dus, aangezien daarbij in één enkele

maal boete, schuld en strafbaarheid van de feiten worden weggenomen. Dat wil ik niet.

Wederzijds begrip en respect staan centraal. Dames en heren, we zeggen dit zo gemakkelijk, maar hoe moeilijk wordt het om dit in de praktijk toe te passen, wanneer in het debat gevoelens van pijn, vernedering en haat, gesteund op gebeurtenissen uit het verleden, naar boven komen. Niemand kan en mag evenwel ontkennen dat de menselijke waardigheid met zich meebrengt dat maatregelen moeten worden genomen voor de nabestaanden wie geen schuld treft voor de door ouders en grootouders begane daden.

Dames en heren, voor u staat een politicus van 61 jaar. Ik heb op gemeentelijk vlak, op nationaal niveau of in dit Vlaams Parlement steeds in eer en geweten mijn politieke verantwoordelijkheid genomen. Naar aanleiding van de herdenking van de vijftigste verjaardag van de Tweede Wereldoorlog werd een basis gelegd voor wederzijds begrip in dit uiterst moeilijk dossier. De koning greep deze herdenking immers aan om voorzichtig een oproep te doen aan alle burgers van dit land. De premier stelde toen voorzichtig initiatieven in het vooruitzicht om bepaalde sociale gevolgen voor de nabestaanden teniet te doen. Aan deze fundering heeft de federale regering, de inspanningen achter de schermen van velen onder u ten spijt, gedurende de voorbije jaren niet verder gewerkt. Zo werd volgens mij een unieke kans gemist om verder te bouwen aan een klimaat van sereniteit, luisterbereidheid, begrip en wederzijds respect voor elkaars standpunt.

Hoe kan de burger begrijpen dat sommige leden van een politieke partij op nationaal niveau uitdrukkelijk verklaren dat deze materie tot de federale bevoegdheid behoort, terwijl anderen van diezelfde partij op regionaal niveau het tegendeel beweren, precies omwille van het feit dat ze zich toevallig respectievelijk in de Senaat en het Vlaams Parlement bevinden ? Hoe kan de burger begrijpen dat, in een tijd waarin opnieuw respect moet worden opgebouwd voor onze instellingen, het advies van de Raad van State over de onbevoegdheid van het Vlaams Parlement in deze materie gewoon terzijde wordt geschoven ? Nochtans hadden alle fracties eensgezind beslist dat advies te vragen. Diezelfde burger zal ons terecht hypocrisie en misleiding verwijten als binnen afzienbare tijd zal blijken dat de gelden die samen met de lijsten van de begunstigden al klaarliggen, op grond van dit decreet en de daarbijbehorende uitvoeringsbesluiten misschien moeten worden terugbetaald.

Vermeiren

Daarom pleit ik voor meer politieke moed. Deze ontbreekt immers als ik vaststel dat de federale regering het stilzwijgen bewaart, in de hoop dat aan dit initiatief zo weinig mogelijk ruchtbaarheid wordt gegeven. Die handelwijze getuigt van een mentaliteit van 'horen, zien en zwijgen', in de hoop dat de burger zal vergeten. Heeft men op dat vlak nu echt nog niets bijgeleerd ? Denkt men nu echt op die manier het vertrouwen van de burger te herstellen ? De zo noodzakelijke politieke moed ontbreekt als ik vaststel dat het Vlaams Parlement van deze onaanvaardbare passiviteit gebruik zou maken om een oplossing te forceren die in wezen niet bijdraagt tot het definitieve uitklaren van dit moeilijke dossier.

Ik kan mijn medewerking niet verlenen aan de uitvoering van een initiatief waarin ik nog steeds niet geloof. In alle eer en geweten vrees ik dat het de gemoedsrust, noodzakelijk voor een doorbraak en voor echte oplossingen in dit dossier, voor jaren zal vernietigen. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
60 leden hebben ja geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden ;
43 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter

Dewinter Filip
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Huybrechts Pieter
Lauwers Herman
Lootens-Stael Dominiek
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Raskin Gerda
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Taylor John
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallegem Roeland
Vandenbroeke Chris
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Weyts Johan
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Loor Herman
De Ridder Peter
De Vilder Freddy
Demeulenaere Julien
Dielens Fred
Dua Vera
Feytons Freddy

Voorzitter

Goos Johnny
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lachaert Patrick
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Maximus Lydia
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Arnold
 Van Eyken Christian
 Van Lindt Sonja
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbussche Michiel
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Béghin Jan
 Beysen Ward
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 De Gucht Karel
 Denys André
 Deswaene Roland
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Laverge Jacques
 Platteau Stefaan
 Van Den Heuvel Ria
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Johan Malcorps en Herman Lauwers tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Johan Malcorps en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn – 1053 (1997-1998) – Nr. 1

Verdaging van de stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Malcorps en Lauwers tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Malcorps en Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn.

De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps : Mijnheer de voorzitter, als ik me niet vergis, is er over ditzelfde thema nog een voorstel van resolutie op komst van de meerderheid. Daarom stel ik voor om de stemming over deze met redenen omklede motie uit te stellen, en deze te koppelen aan het komende voorstel van resolutie, zij het dan wel op voorwaarde dat daarover nog vóór het reces wordt gestemd.

De voorzitter : Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Dan stellen we de stemming over deze met redenen omklede motie tot later uit.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Jan Penris tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Johan Malcorps en Jan Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede

spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn
– 1056 (1997-1998) – Nr. 1

Verdaging van de stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Nieuwenhuysen en Penris tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heren Malcorps en Penris in commissie gehouden interpellaties tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over het tracé voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de aansluiting ervan op de IJzeren Rijn.

Ik neem aan dat de vorige beslissing ook geldt voor de stemming over deze met redenen omklede motie.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Dan stellen we de stemming over deze met redenen omklede motie tot later uit.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Georges Cardoen, mevrouw Maria Tyberg-hien-Vandenbussche en de heren Herman De Loor en Marcel Logist tot besluit van de op 20 mei 1998 door de heer Georges Cardoen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de groeiende nood aan een gedifferentieerd stads- en plattelandsbeleid
– 1059 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Cardoen, mevrouw Tyberg-hien-Vandenbussche en de heren De Loor en Logist tot besluit van de op 20 mei 1998 door de heer Cardoen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over de groeiende nood aan een gedifferentieerd stads- en plattelandsbeleid.

De heer Cardoen heeft het woord.

De heer Georges Cardoen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, deze regering heeft van de herwaardering van de stedelijke kernen terecht een van de speerpunten van haar beleid gemaakt. De problemen in bepaalde steden waren, door de concentratie ervan op een beperkte oppervlakte, dermate groot geworden dat een versterkt beleid om iets aan deze situatie te verhelpen absoluut noodzakelijk was.

Het Sociaal Impulsfonds werd opgericht. Uit diverse berichten blijkt dat dit beleid in de steden zijn eerste resultaten afwerpt. Een evaluatie van het SIF, die nog voor het zomerreces aan de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden zou worden voorgelegd, moet daarover meer duidelijkheid scheppen.

Maar ook heel wat landelijke gemeenten hebben te kampen met specifieke problemen. Ook daar worstelt men met werkloosheid, zijn er kansarmen en mensen die van het bestaansminimum leven, en wonen heel wat mensen in onaangepaste woningen. Deze gemeenten hebben een groot grondgebied en een gering aantal inwoners. Daardoor zijn de problemen minder geconcentreerd, en vallen ze minder op. Ze zijn er echter wel degelijk. De kansen op werkgelegenheid zijn er gering, waardoor heel wat beloftevolle jongeren wegtrekken. Daarenboven worden de publieke voorzieningen stelselmatig afgebouwd. Denk maar aan de recente sluiting van een aantal postkantoren. Er is tevens een toenemende veroudering van de plattelandsbevolking, die gepaard gaat met een verminderde mobiliteit. Wanneer men al deze zaken met elkaar in verband brengt, is het duidelijk dat de leefbaarheid van de landelijke gemeenten er niet op vooruitgaat.

We willen niet polariseren. Het gaat immers al lang niet meer over eventuele tegenstellingen tussen stad en platteland. Wie nog denkt in die termen, loopt hopeloos achterop. Wel willen we met de voorliggende motie de aandacht van de regering vestigen op het feit dat bij heel wat maatregelen onvoldoende rekening wordt gehouden met de eigenheid en de specificiteit van het platteland. Er is nood aan meer maatwerk en aan een samenhangend en integraal beleid dat inspeelt op de noden van alle gemeenten.

Vanuit deze motivatie leggen we deze motie ter stemming voor. We vragen van de regering geen onmogelijke dingen. We wensen ten eerste dat ze een gedifferentieerd beleid voert waarin zowel de steden als de landelijke gemeenten specifieke aandacht krijgen. Ten tweede wensen we dat ze een

Cardoen

onderzoek verricht naar de vorming van samenwerkingsverbanden, passend in de verhoging van de bestuurskracht van de gemeenten, en naar de specifieke problemen van de landelijke gemeenten. Ik ben ervan overtuigd dat deze motie op een ruime meerderheid in het parlement zal kunnen rekenen. (*Applaus bij de CVP, de VLD, het VB en de VU*)

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
87 leden hebben ja geantwoord ;
28 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Beerden Georges
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Coens Joachim
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Deprez Paul
Desmet Peter
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter

Kenzeler André
Lauwers Herman
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Quintelier Leonard
Raskin Gerda
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Looy Jef
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Chris
Vandendriessche Bart
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Verwimp-Sillis Cecile
Voorhamme Robert
Weyts Johan
Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Voorzitter

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Van Aperen Arnold
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Ward Beysen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heren Jacques Timmermans, Leonard Quintelier en Patrick Lachaert tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heer Ward Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de problematiek van de zonevreemde voetbalterreinen
 – 1060 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Beysen, mevrouw Tyberg-

hien, de heren Timmermans, Quintelier en Lachaert tot besluit van de op 19 mei 1998 door de heer Beysen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de problematiek van de zonevreemde voetbalterreinen.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, een parlement dat zichzelf respecteert, moet vandaag spreken over voetbal. De timing is dus perfect. Ik zal evenwel de tijd in het oog houden.

Het uitgangspunt van de interpellatie die ik veertien dagen geleden heb gehouden, was het feit dat bijna 90 procent van de bij de Koninklijke Belgische Voetbalbond aangesloten voetbalclubs, verbonden is aan een provinciale of een kleinere club. Het overgrote deel van de voetbalterreinen en bijkomende aanhorigheden van die clubs kunnen, op grond van de bestaande gewestplannen, als zonevreemd worden beschouwd.

Aangezien minister Baldewijns te kennen gaf dat hij zijn handhavingsbeleid wil voortzetten, is het noodzakelijk dat een aparte regeling wordt getroffen voor de zogenaamde zonevreemde voetbalterreinen. Het gaat immers om meestal kleine voorzieningen zoals een bescheiden kantine, sanitaire voorzieningen, verlichting of afsluiting, die slechts een beperkte ruimtelijke impact hebben en aldus de ruimtelijke omgeving niet verstoren.

Het is aangewezen om creatief te zijn en het begrip meervoudig gebruik op het niveau van het gewestplan in te voeren. Een regeling waarbij bijvoorbeeld de betrokken velden een dubbele bestemming van landbouw en sport zouden kunnen krijgen, al dan niet met een uitdovend karakter, zou realistischer en genuanceerder zijn dan het toepassen van de bestaande uitersten, namelijk ofwel het verlenen van amnestie, ofwel de afbraak.

Ik heb samen met vele andere collega's vastgesteld dat de bestaande instrumenten, namelijk het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en het Bijzonder Plan van Aanleg, niet voldoende zijn om hieraan tegemoet te komen. Daarom dringt zich ons inziens een decretale regeling op om op korte termijn de nodige garanties en rechtszekerheid aan de betrokken clubs te garanderen.

Ik hoop dat ik met deze toelichting velen onder u ervan heb overtuigd dat we de Vlaamse regering

Beysen

moeten aansporen om op de kortst mogelijke tijd een decretale regeling uit te werken. (*Applaus bij de VLD, de CVP en de VU*)

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
109 leden hebben ja geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel

Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Goos Johnny
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc

Voorzitter

Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandembroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dua Vera
 Geysels Jos
 Malcorps Johan
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen : Mijnheer de voorzitter, we hebben ons onthouden omdat we vertrouwen hebben in de minister die al heeft aangekondigd deze problematiek te zullen oplossen.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrap-

port 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan – 1068 (1997-1998) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Filip Dewinter, Wilfried Aers en Felix Strackx tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan – 1069 (1997-1998) – Nr. 1

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Kathy Lindekens tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Filip Dewinter en mevrouw Ria Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkgelegenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan – 1070 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de met redenen omklede moties van mevrouw Van Den Heuvel, van de heren Dewinter, Aers en Strackx en van mevrouw Van Cleuvenbergen en mevrouw Lindekens tot besluit van de op 26 mei 1998 door mevrouw Van Cleuvenbergen, de heer Dewinter en mevrouw Van Den Heuvel in commissie gehouden interpellaties tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, respectievelijk over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, over de resultaten van het onderzoek naar werkloosheid bij allochtonen in het minderhedenrapport 1997, en over de bevindingen inzake werkge-

Voorzitter

legenheid en onderwijs voor migranten uit het minderhedenrapport 1997 en de opvolging van het strategisch plan.

Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, alle rapporten over het migrantenbeleid wijzen op het gebrek aan integratie op de arbeidsmarkt. Dat is niet nieuw. De cijfers spreken voor zich. In vier op tien aanwervingen ervaren allochtone kandidaten zwaardere of lichtere vormen van discriminatie. De werkloosheid bij mannelijke allochtonen ligt zes maal hoger dan bij autochtone Vlamingen, namelijk 32,3 percent tegenover 5,2 percent.

Het is al lang bewezen dat dit niet enkel met een slechtere opleiding of een gebrekkige kennis van het Nederlands te maken heeft. De werkloosheidsgraad bij vrouwelijke allochtonen is nog dramatischer. Eenmaal ze aangeworven zijn, is er een reële loonkloof tussen de Vlaamse en de migrantenwerknemers.

Er werd al door verschillende collega's van alle democratische fracties gewezen op deze wantoestanden, bijvoorbeeld bij de interpellaties na de rellen in Kuregem. In haar strategisch plan voor het Vlaams beleid van etnisch-culturele minderheden, goedgekeurd op 24 juli 1996, stelde de regering naast haar algemene doelstellingen, visie en missie, dat onder andere het bevorderen van de werkgelegenheid voor etnisch-culturele minderheidsgroepen die hier legaal verblijven, een kritische succesfactor was voor het slagen van haar beleid.

De regering heeft echter geen proactief beleid gevoerd. Ze heeft voorstellen vanwege de administratie aangenomen, maar heeft verder weinig ondernomen. Elk jaar, bij het verschijnen van het evaluatierapport van het etnisch-cultureel beleid, heb ik samen met andere collega's minister Martens ondervraagd over de voortgang van het strategisch plan. Deze voortgang moet helaas soms eerder als een processie van Echternach worden beschouwd.

Niet enkel deze regering faalt in de concrete uitvoering van haar plannen. Vorige week nog, naar aanleiding van de als hoogmis opgevoerde werkgelegenheidsconferentie in Antwerpen, stelden wij en talrijke Antwerpse migranten vast dat er helemaal niet werd gesproken over deze discriminerende

mechanismen op de arbeidsmarkt. Ik vind dit ronduit schandelijk.

Blijkbaar hebben de laatste rapporten deze regeringsploeg eindelijk in actie doen schieten. De regering voert weliswaar een reactief beleid, maar schijnt toch de noodzaak van een en ander in te zien. Op initiatief van minister Kelchtermans gaan vakbonden, werkgeversorganisaties en deze regering eindelijk hun krachten bundelen om de werkloosheid van migranten op lange termijn terug te brengen tot het Vlaams gemiddelde. 'Werkloosheid', 'migranten' en 'lange termijn' zijn de drie erg belangrijke termen die we in de kranten lezen. Helaas kunnen we niet spreken van een resultaatverbintenis. De drie partners engageren zich wel voor extra opleiding en training, stages voor jongeren op de werkvloer en extra jobs in bedrijven en overheidsdiensten, antidiscriminatieacties in bedrijven en bij sollicitaties, enzovoort. Maar op de vragen hoe, wanneer en hoeveel krijgen we helaas nog geen antwoorden.

Om de plannen van deze regering, waarmee we akkoord gaan als ze tenminste niet bij beloften en intenties blijven, extra te ondersteunen, vragen wij aan u, collega's, om onze motie goed te keuren. Aan de regering vragen we een resultaatverbintenis en een richtcijfer voor zichzelf. Hoeveel allochtonen moeten worden aangenomen? Hoeveel extra jobs komen er in de overheidsdiensten? Met deze motie steunen we de belofte die de minister-president eergisteren heeft afgelegd, en geven we hem en zijn regering tegelijk de gelegenheid om daadwerkelijk te laten zien dat het hen menens is. Mijns inziens kan er voor de democratische fracties geen enkel probleem zijn om de motie goed te keuren. Bovendien heeft ze het voordeel dat ze concreet is, in tegenstelling tot die van de CVP-fractie, die weliswaar een aantal belangrijke aanbevelingen bevat, maar door haar vaagheid voor ons niet ver genoeg gaat.

Deze regering heeft voorbeelden te stellen. Van de sociale partners kan allerlei worden verwacht en daarover kunnen allerlei afspraken worden gemaakt, maar ik blijf ervan overtuigd dat er geen betere manier is om anderen over de brug te krijgen dan zelf een concreet voorbeeld te stellen. Van daar mijn oproep om deze motie goed te (*Applaus bij AGALEV*)

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

Van Cleuvenbergen

minister, collega's, ik zal niet beginnen met cijfers op tafel te gooien over de werkloosheid van migranten. Deze cijfers zijn gelukkig uitvoerig in de pers aan bod gekomen en in dat verband verwijs ik ook naar de tekst van mijn interpellatie.

We vertrekken bij deze motie vanuit de volgende vaststellingen. Ten eerste krijgen zowel migranten als Belgen van vreemde etnische afkomst ondanks hun diploma's duidelijk minder kansen op de Vlaamse arbeidsmarkt. Dat geldt net zo goed in de particuliere als in de openbare sector. Ten tweede blijven deze mensen in het kader van de diverse opleidings- en tewerkstellingsprogramma's geconfronteerd met discriminatie op grond van hun etnische afkomst. Dit gebeurt vooral in Vlaanderen. Daarom wil onze fractie met deze motie een duidelijk signaal geven.

Ondanks het veelbelovende antwoord van de ministers van Tewerkstelling en Welzijn naar aanleiding van de interpellaties vinden wij dat het beleid om de tewerkstellingskansen van allochtonen te bevorderen, tot nu toe heeft gefaald. De Vlaamse regering gaat in haar personeelsbeleid en tewerkstellingsinitiatieven trouwens zelf niet vrijuit. We beseffen hoe belangrijk echte tewerkstellingskansen zijn voor zowel de allochtone jongeren individueel als voor de hele groep van allochtonen en voor de gehele maatschappij. De feiten zijn zo frappant dat er nu maatschappelijk veel in beweging is gekomen. Daarom zullen wij de eerder directieve motie van Agalev niet goedkeuren. Via een motie kunnen trouwens geen budgetten worden bepaald.

We weten dat een mentaliteitsverandering bij alle betrokkenen, dus ook bij ons, het allerbelangrijkste is om deze groep ernstige kansen te geven. Deze veertien dagen geleden aangekondigde motie komt vandaag precies op tijd. Ze wil als het ware de afspraken ondersteunen die gisteren tijdens het Vesoc-overleg werden gemaakt tussen de Vlaamse regering en de sociale partners. Onze fractie dringt er daarenboven op aan dat er duidelijk resultaten moeten worden behaald. De verschillende invalshoeken van het tewerkstellingsbeleid in Vlaanderen worden daarom concreet vermeld in onze motie.

Een job is de beste weg naar maatschappelijke integratie, zeker voor allochtonen. We vragen daarom aan de Vlaamse regering een duidelijk en doorzichtig actieplan met concreet geformuleerde doelstellingen, waarvan de resultaten meetbaar en

zichtbaar zijn. (*Applaus bij de CVP, de SP en de VU*)

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Dames en heren, ik denk dat er geen 25 oplossingen bestaan voor de problematiek die in deze drie moties wordt behandeld.

Voor één keer moet ik mevrouw Van Den Heuvel gelijk geven : wat de mensen van Agalev zeggen klopt. Indien men allochtonen aan werk wil helpen, dan moet dit net als in andere landen – ik denk aan Amerika en Nederland – gebeuren via het quotasysteem, positieve discriminatie en een beleid van werk voor ander volk eerst.

Ik moet toegeven dat de collega's van Agalev ten minste de moed hebben hun overtuiging duidelijk te uiten en neer te schrijven in een motie. Ik heb respect voor deze mening die ik niet deel. Agalev heeft gelijk : als ze willen bereiken wat ze wensen, dan is dit de enige manier. Het werd in het buitenland al meermaals bewezen.

Deze meerderheid van socialisten en christendemocraten heeft niet de moed om voor hun overtuiging op te komen. Jammer genoeg zijn we dit al gewoon. Ze draaien rond de pot : ze zeggen wel dat ze de tewerkstelling van de vreemdelingen willen bevorderen, maar hoe dat moet gebeuren, weten ze niet – dat hebben we ook tijdens het vragenuurtje vernomen van minister Kelchtermans.

Mevrouw Van Den Heuvel heeft gelijk : de regering stelt geen termijn voorop, weet niet hoeveel mensen ze tewerk wil stellen, en evenmin op welke manier dit moet gebeuren. Leden van de regering, alleen met beter onderwijs, vooropleidingen en nogmaals 25 nieuwe anti-discriminatiemaatregelen, zult u de problemen niet oplossen. Dat is natuurlijk jammer voor de meerderheid en voor de betrokken werkloze vreemdelingen, die u weer een illusie armer maakt.

Naast het voorstel van Agalev biedt onze fractie een alternatief. Het is even duidelijk als dat van Agalev : wij kiezen niet voor werk voor ander volk eerst, maar voor werk voor eigen volk eerst. Ik vind dit een logische en eerlijke politieke keuze. Het is overigens politiek onverantwoord en zelfs pervers om in een land als Vlaanderen, waar nog steeds ongeveer 200.000 volledig uitkeringsgerechtigde werklozen zijn, te durven praten over positieve acties voor mensen die niet over onze nationaliteit beschikken. Dat heeft niets met racisme te

Dewinter

maken, het heeft te maken met een gezond begrepen eigenbelang. (*Rumoer*)

Heren socialisten, het is opkomen voor de zwaksten van uw eigen volk, werklozen die beschikken over onze nationaliteit. (*Rumoer*)

Mag ik erop wijzen dat de regering, die haar mond vol heeft over internationale solidariteit, de grootste werkgever van het land is. De diensten van het openbaar ambt, zoals de ministeries en de stadsbesturen, leven nog steeds de Grondwet na, die stelt dat alleen wie over de nationaliteit van dit land beschikt, een vaste betrekking bij het openbaar ambt kan krijgen. Is dat racisme? (*Rumoer op de banken ; opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt*)

Het is geen racisme ! Het staat al gedurende 160 jaar in de Grondwet die u onderschrijft. (*Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt*)

Ook wij wensen dit principe van werk voor eigen volk eerst toe te passen.

Mijnheer Bossuyt, de keuze is eenvoudig, ofwel kiest u voor Agalev en voor werk voor ander volk eerst, ofwel kiest u voor het Vlaams Blok en voor werk voor eigen volk eerst. Deze keer is de keuze aan u. (*Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt en de heer Jef Sleenckx*)(*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Mijnheer de voorzitter, collega's, we zijn het eens met de overwegingen in de motie van Agalev, CVP en SP. Allochtonen moeten op de arbeidsmarkt gelijke kansen krijgen. De overheid moet daar een inhaaloperatie voor doen. We geloven echter niet in algemene richtcijfers, omdat de verschillende departementen verschillende behoeften hebben. Bovendien zorgt het verschil in studieniveau bij allochtonen ervoor dat dit niet zomaar met quota te verdelen valt. Het systeem kan zelfs contraproductief werken voor de allochtonen en diensten. Daarom zullen we ons onthouden over de motie van Agalev, en zullen we de motie van CVP en SP goedkeuren.

De voorzitter : We spreken ons eerst uit over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Den Heuvel.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
7 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden ;
99 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
7 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden ;
105 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Dua Vera
Geysels Jos
Malcorps Johan
Sannen Ludo
Stassen Jos
Van Den Heuvel Ria
Verwimp-Sillis Cecile

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy

Voorzitter

Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Goos Johnny
 Goovaerts Leo
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Lootens-Stael Dominiek
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke

Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Walleggem Roeland
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

We spreken ons vervolgens uit over de met redenen omklede motie van de heren Dewinter, Aers en Strackx.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 15 leden hebben ja geantwoord ;
 101 leden hebben neen geantwoord.

Voorzitter

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
17 leden hebben ja geantwoord ;
105 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Caubergs Jan
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Wallegem Roeland
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo

Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dielens Fred
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian

Voorzitter

Van Grembergen Paul
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

We spreken ons ten laatste uit over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen en mevrouw Lindekens.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

116 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 70 leden hebben ja geantwoord ;
 32 leden hebben zich onthouden ;
 14 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

122 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 73 leden hebben ja geantwoord ;
 33 leden hebben zich onthouden ;
 16 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Béghin Jan
 Bogaert Jean-Marie
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lauwers Herman
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Raskin Gerda
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobbacq Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul

Voorzitter

Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbossche Walter
 Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Creyelman Frank
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Huybrechts Pieter
 Lootens-Stael Dominiek
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Walleghem Roeland
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

Zich ONTHOUDEN hebben :

Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goovaerts Leo

Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Ludo Sannen en Marino Keulen, mevrouw Veerle Heeren, mevrouw Nelly Maes en de heer Peter Vanvelthoven tot besluit van de op 28 mei 1998 door de heer Ludo Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de realisatie van een transnationale Limburgse universiteit – 1072 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Sannen en Keulen, mevrouw Heeren, mevrouw Maes en de heer Vanvelthoven tot besluit van de op 28 mei 1998 door de heer Sannen in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de realisatie van een transnationale Limburgse universiteit.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

Voorzitter

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
121 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Béghin Jan
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Delcroix Leo
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dua Vera
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Goovaerts Leo
Heeren Veerle
Helsen Kathleen
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Kenzeler André

Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Lootens-Stael Dominiek
Maes Jacky
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Maximus Lydia
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Walleghem Roeland
Van Wallendael Tuur
Vandenbossche Walter

Voorzitter

Vandenbroeke Chris
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jacques Laverge, Jean-Marie Bogaert, Chris Vandenbroeke en Jos Stassen tot besluit van de op 28 mei 1998 door de heer Jacques Laverge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de streekplatformen en streekcharters
 – 1074 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Laverge, Bogaert, Vandenbroeke en Stassen tot besluit van de op 28 mei 1998 door de heer Laverge in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de streekplatformen en streekcharters.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 55 leden hebben ja geantwoord ;
 60 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Avontroodt Yolande
 Beysen Ward
 Bogaert Jean-Marie
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caubergs Jan
 Ceysens Patricia
 Cordeel Marc
 Creyelman Frank
 De Groot Etienne
 De Gucht Karel
 De Reuse Herman
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deswaene Roland
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Dua Vera
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Malcorps Johan
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sauwens Johan
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Eyken Christian
 Van Grembergen Paul
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Wymeersch Frans

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwerkerke André
 Van Peel Marc

Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Didier Ramoudt tot besluit van de op 2 juni 1998 door de heer Didier Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de schadevergoeding voor de slachtoffers van de vliegramp van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende – 1080 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Ramoudt tot besluit van de op 2 juni 1998 door de heer Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de schadevergoeding voor de slachtoffers van de vliegramp van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, de gemotiveerde motie die nu voorligt, is er één te veel. Indien deze regering, zoals beloofd, kort na de noodlottige ramp van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende haar verantwoordelijkheid had genomen en de slachtoffers vergoed, dan had ik deze motie niet moeten voorleggen en geen beroep moeten doen op u.

Deze regering heeft het echter laten afweten. Deze regering was er wel bij toen het erop aankwam de slachtoffers met het noodzakelijke eerbetoon ten grave te dragen, maar stuurt haar kat nu het erop aankomt het leed te verzachten. Ze verstopt zich achter juridische argumenten om aan de slachtoffers en aan de nabestaanden van de tien dodelij-

Ramoudt

ke slachtoffers niet één frank uit te betalen. De gedane belofte dat een eenvoudige begrotingswijziging zou volstaan om in de nodige kredieten te voorzien, wordt niet nagekomen.

Integendeel, deze regering maakt het zich gemakkelijk door te zeggen dat de ziekenfondsen al het grootste leed hebben gelenigd. Deze regering wentelt haar financiële verantwoordelijkheid af op de ziekenfondsen. Van politieke ethiek gesproken ! Ik begrijp er niets van, de slachtoffers begrijpen er niets van, de burger begrijpt er niets van. Heeft de burger nu echt geen recht op een beetje menselijkheid ? Moet de burger nu echt de besluiteloosheid van deze regering ondergaan ? De burger vraagt niet om de letter van de wet, maar om de geest van de wet. Indien de letter van de wet zegt dat er geen schadevergoedingen kunnen worden betaald, dan is het onze verdomde plicht om de wet van 1979 dringend bij te sturen of te laten bijsturen.

Ik vraag dan ook niet het onmogelijke. De VLD vraagt dat dit parlement de opdracht geeft aan de regering om binnen de kortst mogelijke termijn het wettelijk kader te scheppen om te kunnen overgaan tot het betalen van de schadevergoedingen. Dat kan onder de vorm van een voorschot en om de juridische term te gebruiken : 'Niets belet jullie te betalen voor wie het behoort'. Dat wil zeggen dat de overheid het vooruitbetaalde geld kan terugvorderen van de aansprakelijk gestelde partij, als achteraf blijkt dat de regering in dit sinister scenario vrijuit gaat.

Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, neem jullie verantwoordelijkheid op als verkozenen van het volk, laat de slachtoffers niet opnieuw slachtoffer worden, deze keer van een jarenlang juridisch steekspel. Geef deze regering de opdracht haar menselijk gelaat te tonen en steun deze motie. De slachtoffers van de vliegcrash, hun familie en nabestaanden, en met hen heel Vlaanderen, rekenen op jullie. (*Applaus bij de VLD*)

De voorzitter : De heer Vanleenhove heeft het woord.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, zoals elke fractie in dit parlement is ook de CVP bekommerd om de soms pijnlijke situatie en de urgente sociale noden van de slachtoffers en de nabestaanden van de overledenen bij de vliegtuigramp in Oostende. Toch kun-

nen we de motie van de heer Ramoudt niet goedkeuren.

We weten dat minister Baldewijns en de hele regering ten volle met deze zaak begaan zijn. De minister had in november vorig jaar al gesuggereerd om eventueel voorschotten uit te betalen om de meest urgente sociale noden te lenigen. Dit is niet doorgegaan omdat uit besprekingen tussen de Vlaamse regering en juridische deskundigen bleek dat de regering door een dergelijk gebaar een vermoeden van aansprakelijkheid in haren hoofde creëert. Precies zo een regeling wordt in punt 2 van de motie voorgesteld. We kunnen het daar niet mee eens zijn. Bovendien wordt in punt 3 aan de regering gevraagd een wettelijk kader uit te werken dat als referentie moet dienen bij de beoordeling van elk dergelijk rampdossier in de toekomst.

Dat is natuurlijk een goed bedoelde vraag. Maar ook hier moet men voorzichtig zijn. Het zou dan ook wenselijk zijn om in de regering of in het parlement eerst de opportuniteit van zo een decretaal kader na te gaan. Indien dit initiatief in het parlement wordt genomen, zijn we graag bereid om daaraan mee te werken.

De CVP-fractie dringt er bij de regering op aan om zo spoedig mogelijk een juridisch sluitende oplossing te vinden voor deze schrijnende problematiek. We zijn het echter niet eens met de concrete vragen zoals ze zijn verwoord in de motie. We zullen dan ook tegenstemmen.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Ramoudt verwijst in zijn motie naar een actuele vraag die ik heb gesteld op 19 november 1997. Toen werd duidelijk dat iedereen heel bekommerd is om de slachtoffers van de vliegcrash van 26 juli 1997. Ik vind het echter jammer te moeten vaststellen dat mijn collega zich laat verleiden tot lijkenpikkerij.

We zijn nog steeds van mening dat er een oplossing moet worden gevonden voor de slachtoffers, en dat een schaderegeling niet langer kan uitblijven. Men lost echter het probleem niet op door een – weliswaar goed bedoelde – met redenen omklede motie in te dienen. Wanneer de door de regering ingestelde werkgroep vandaag om juridische redenen niet tot een volledig besluit is gekomen, biedt deze motie geen oplossing voor een voorlopige schaderegeling.

Maes

We zijn geen voorstander van deze motie, omdat dit decretaal referentiekader de verantwoordelijkheid voor een ramp niet kan regelen. Niets houdt ons echter tegen om zelf een decreet in te dienen. We hebben dan ook een verzoek, niet voor de regering maar voor de heer Ramoudt en alle democratische fracties. We zijn voorstander van een voorschotregeling. We kunnen een parlementaire werkgroep oprichten met als enige bedoeling een decreet in te dienen tot uitwerking van een voorschotregeling. Ik ben ervan overtuigd dat dit voor een oplossing kan zorgen. Daarmee zal een einde komen aan de patstelling waarin slachtoffers en nabestaanden zich bevinden.

Deze motie is geen stap in de juiste richting. Daarom zullen we ze niet goedkeuren. (*Applaus bij de SP*)

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : De regering is zich ten volle bewust van de pijnlijke en dramatische toedracht van de ramp. Ik kan me dan ook volledig aansluiten bij de heren Vanleenhove en Maes wanneer ze zeggen dat er een oplossing moet worden uitgewerkt. Tijdens de voorbije maanden hebben we ons langdurig en veelvuldig gebogen over dit probleem. We hebben juridische adviezen ingewonnen.

De suggestie om in een werkgroep te bekijken onder welke voorwaarden en omstandigheden een bepaalde regeling kan worden uitgewerkt, lijkt me dan ook een goed idee. De precedentsbetekenis kan bij improvisatie echter zeer ernstige gevolgen hebben. We hechten enorm veel belang aan deze dramatische aangelegenheid en de daaruit voortvloeiende gevolgen. We zijn dan ook beschikbaar om samen met het parlement te bekijken in welke mate in een bepaalde regeling kan worden voorzien. Ik weet dat de bedoelingen van eenieder die hiermee is begaan, goed zijn. Maar het is belangrijk dat we juist inschatten wat de draagwijdte is van een eventuele regeling. Ik ga akkoord met de argumenten en de opvattingen van de heren Vanleenhove en Maes.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijn fractie zal zich bij de stemming onthouden. Tragische omstandigheden hebben soms tot

gevolg dat de overheid al te gemakkelijk toezeggingen of vermoedelijke toezeggingen doet. Dat leidt dan tot verkeerde conclusies, en dat is achteraf dan dubbel pijnlijk. De overheid moet leren om in dergelijke omstandigheden menselijk te handelen. Dat mag echter niet tot gevolg hebben dat men automatisch stelt dat er een juridische regeling is of kan worden gevonden.

Ten tweede zijn we over de toon en de inhoud van het betoog van de heer Ramoudt enigszins ontgoocheld. Ik wil daar niet op ingaan, want ik wil niet de indruk wekken dat onze opvatting daarover het gevolg zou zijn van nijd. Dat is immers niet het geval. Aanvankelijk waren we geneigd om ja te stemmen. Omdat is voorgesteld een onderzoek te doen naar de mogelijke uitwerking van een juridische regeling, met respect voor het algemeen belang, zullen we ons onthouden.

De voorzitter : De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het Vlaams Blok zal deze motie steunen. Sta me toe hier te wijzen op de inconsequente houding van de regering. De regering heeft destijds – misschien voorbarig – beloofd om voor een regeling te zorgen. Als men dat belooft, moet men er consequent naar handelen, maar dat heeft men niet gedaan.

Vandaag stelt men voor een werkgroep op te richten. Met behulp van juristen wil men onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om een regeling uit te werken. Vandaag komen die regelingen niet tot stand, omdat geraadpleegde juristen stellen dat de betaling van voorschotten in feite de erkenning van verantwoordelijkheid impliceert. Ik wil dat advies niet bestrijden, hoewel ik er niet mee akkoord ga. Dagelijks wordt er na een ongeval betaald voor rekening van wie het toekomt, nadien worden dan de verantwoordelijkheden vastgelegd. De regering beroept zich op dat advies, maar eigenlijk verschuilt ze zich daarachter.

Vandaag gaat de regering akkoord met de oprichting van een werkgroep, die echter op hetzelfde probleem zal stuiten. Dat kan niet. De regering schuift de zaak opnieuw voor zich uit, zonder dat we een stap dichterbij een regeling komen.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau : Mijnheer de voorzitter, de heer Vanleenhove heeft zich hier bezondigd aan juridische ketterij. Als de Vlaamse regering voorschotten aan de slachtoffers zou uitbetalen, impli-

Platteau

ceert dat geenszins dat een vermoeden van fout in hoofde van de regering zou ontstaan. Dat is absoluut niet het geval. Ik betwist dat ten stelligste.

MOTIE VAN ORDE**Persoonlijk feit**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Ramoudt bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, ik zou de heer Maes willen zeggen dat ik geen lijkenpikker ben. Deze regering heeft elf maanden de tijd gehad om het dossier te bestuderen en naar een oplossing te zoeken. Tot vandaag heeft de regering niets gedaan.

Nu verneem ik dat de meerderheidspartijen bereid zijn om een werkgroep samen te stellen. Die werkgroep zal zich over dat dossier buigen. Dat wil zeggen dat deze regering gedurende elf maanden inert is gebleven, en zich niet heeft bekommerd om de slachtoffers en de nabestaanden van de slachtoffers. In veel gevallen zijn broodwinners verdwenen. Sommige families hebben geen inkomen meer. Ze krijgen geen enkele vergoeding, noch van de ziekenfondsen, noch van andere instellingen. Ik vraag de regering dus dat ze zo vlug mogelijk haar verantwoordelijkheid opneemt. Ik vind het jammer dat deze motie – ook in een gewijzigde vorm – niet kan worden goedgekeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Didier Ramoudt tot besluit van de op 2 juni 1998 door de heer Didier Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de schadever-

goeding voor de slachtoffers van de vliegramp van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende – 1080 (1997-1998) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming (Voortzetting)

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de voortzetting van de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Ramoudt tot besluit van de op 2 juni 1998 door de heer Ramoudt in commissie gehouden interpellatie tot de heer Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, over de schadevergoeding voor de slachtoffers van de vliegramp van 26 juli 1997 op de luchthaven van Oostende.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
40 leden hebben ja geantwoord ;
13 leden hebben zich onthouden ;
59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Beysen Ward
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Groot Etienne
De Gucht Karel
De Reuse Herman
Demeulenaere Julien
Denys André
Deswaene Roland
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laverge Jacques
Penris Jan
Platteau Stefaan

Voorzitter

Ramoudt Didier
 Strackx Felix
 Van Aperen Arnold
 Van Eyken Christian
 Van Hauthem Joris
 Van Lindt Sonja
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vanderpoorten Marleen
 Verlinden Mandus
 Vermeiren Francis
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Becq Sonja
 Beerden Georges
 Bossuyt Gilbert
 Cannaerts Leo
 Cardoen Georges
 Coens Joachim
 De Batselier Norbert
 De Loor Herman
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schamphelaere Mia
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Delcroix Leo
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Helsen Kathleen
 Hostekint Patrick
 Kenzeler André
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Maximus Lydia
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Quintelier Leonard
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy

Sleeckx Jef
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 Van Looy Jef
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandendriessche Bart
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Geysels Jos
 Lauwers Herman
 Malcorps Johan
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Stassen Jos
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris
 Verwimp-Sillis Cecile

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Voorzitter

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17 uur.*
